

უკრაინის სახელმწიფოებრიობის კრახი

დასავლეთის პროპაგანდულ- ნაშეზებლური პოლიტიკის მიმდევრობის ლოგიკური შედეგი 3

**აუზ ბირთვული
ავოკალიფსისკენ
6-7 მიგვაქანებს**

**2 დასავლეთის ხელში
საქართველო ფიჩხია
კოხონი შესაქთებლად**

გურამ ნიკოლაიშვილი:

**4 ნატო
ჩვენთვის
არანაკლებ
საზიანო და
დამღუპველი
ილუზიაა**

„ღვს რუსეთთან პირდაპირი
დიალოგია საჭირო“

**პუტინის გადაწყვეტილება
აუზ-ისტვის სილის განვსა და
კოლექტიური დასავლეთის
ფხეზა დაქიდაბა 5**

ურხხვად სრუობდნენ

**ნაოვნი
უნიკალური
დოკუმენტი,
როელიზ
ადასტურებს
დასავლეთის
დაპირებს მოსკოვისადმი,
რონ ნატო აღმოსავლეთით
არ გაფართოვდებოდა 24**

**ხელიწფლება ვერ დაასხელებს
ერთ სვაროსან ჯი, როელიზ
ბოლო 10 წელიწადში
მოსახლეობისთვის რაბე 10**

სასიქათოდ შეიწვალა, რაბე
გაიწფდა, გადასახადი შეეწირდა

**მინსდაბინს საქართველოში
რატომ ყარს ფული
და ინვესტიციები? 11**

როცა გვინდა, რუსეთი მტარია,
როცა არ გვინდა — მეგობარი

**16 საქართველო გიწეგის
ხელში, ანუ, ღებრთო,
ინსენი საქართველო!**

პირველი, რაც საქართველოს ხელისუფლებამ სასწრაფოდ უნდა მოიხმოდეს, არის კონსტიტუციური პასუხის შემუშავება და გამოქვეყნება რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ ლავროვის ამა წლის 1 თებერვლის მოთხოვნაზე, რომელიც მან უთმოს ნაპირს დაუბრუნებლად დაუბრუნებლად უსაფრთხოების განუყოფლობის შესახებ პრინციპის განმარტებისთვის და რომელიც რუსეთის თითოეული ქვეყნისგან მოითხოვს პოზიციის გარკვევა-ჩამოყალიბება: თქვენ ვისთან ხართ — ჩვენთან თუ ნატოსთან? და დააზუსტა, რომ ელოდება პასუხს უმოკლეს ვადაში. ამ პასუხზე დაამოკიდებული, რუსეთი ამა თუ იმ ქვეყანას მტრად განიხილავს თუ მეგობრად.

დასავლეთის პროვოკაციულ-ნაქაზებულ პოლიტიკის მიმდევრობის ლოგიკური შედეგი — უკრაინის სახელმწიფოებრიობის კრახი

21 თებერვალს რუსეთმა აღიარა თვითგამოცხადებული დონეცკისა და ლუგანსკის სახალხო რესპუბლიკები და დადო მათთან ხელშეკრულებები მეგობრობისა და ურთიერთდახმარების, მათ შორის, სამხედრო დახმარების შესახებ. იმავე დღეს რუსეთის პრეზიდენტმა რუსეთის არმიას დაავალა, უზრუნველყო დონეცკისა და ლუგანსკის უსაფრთხოება. რუსეთის ფედერაციის საბჭომ უკვე მისცა თანხმობა ქვეყნის პრეზიდენტს საზღვარგარეთ არმიის გამოყენებაზე.

ამ ყველაფერს წინ უძღოდა რუსეთის სამთავროს საერთაშორისო მოლაპარაკებები დასავლეთთან, ძირითადად, აშშ-თან, საფრანგეთთან, გერმანიასა და დიდ ბრიტანეთთან გლობალური უსაფრთხოების გარანტიების თაობაზე, რომლის ერთ-ერთი კომპონენტი იყო უარის თქმა უკრაინისა და საქართველოს ნატოში მიღებაზე და კიევის მიერ ე.წ. მინსკის შეთანხმების შესრულება (რომლის გარანტირებაც გერმანია და საფრანგეთი იყვნენ). ვერც ერთი ამ მიმართულებით პროგრესი ვერ შედეგა — დასავლეთმა რუსეთის საკვანძო მოთხოვნები უგულვებელყო, უკრაინამ მინსკის შეთანხმების შესრულებაზე უარი თქვა, თანაც 17 თებერვლიდან განაახლა დონეცკისა და ლუგანსკის დაბომბვები, რამაც ინტენსიური ხასიათი მიიღო 20-21 თებერვალს, ხოლო 21-ში რამდენიმეკაციანმა უკრაინულმა დივერსიულმა ჯგუფმა რუსეთის სასაზღვრო მონაკვეთზე მიიტანა იერიში, მაგრამ დივერსანტები რუსმა სამხედროებმა საპასუხო ცეცხლით გაანადგურეს.

თებერვალში ინგლისის თაოსნობით გამოცხადდა გამოკვეთილად ანტირუსული შინაარსის სამხრეთი კავშირის შექმნა ინგლისი-პოლონეთი-უკრაინის მონაწილეობით. გამოცხადებისთანავე დაიწყო ამ კავშირში საქართველოს შეყვანის თუ შეტყუების ინტენსიური მცდელობა და ეს გრძელდება დღემდე.

19 თებერვალს მიუხედავად უსაფრთხოების საერთაშორისო კონფერენციაზე სიტყვით გამოხატვისას უკრაინის პრეზიდენტმა ჯელენსკიმ გამოაცხადა, რომ წამოიწყო კონსულტაციები „ბუდაპეშტის მემორანდუმის“ ირგვლივ. ამ მემორანდუმით უკრაინამ უარი თქვა ბირთვულ იარაღზე 1994 წელს. ამ კონსულტაციების ნაშთებით უკრაინამ, ფაქტობრივად, ბირთვული იარაღის წარმოების განაცხადი გააკეთა. უნდა ითქვას, რომ მას ამის პოტენციალი, — შეზღუდული, მაგრამ მაინც, — აქვს.

ამ ყველაფერს უკრაინის ხელისუფლება ბედავდა და აკეთებდა აშშ-ის, ევროკავშირისა და ინგლისის ფარული თუ აშკარა ნაქაზება-მხარდაჭერით. დღევანდელი უკრაინა წარმოადგენს უფლებო, კოლონიის დონეზე დაყვანილ ტერიტორიას, რომელიც მთლიანად გარე მმართველობის

ქვეშა მარიონეტული ხელისუფლების მეშვეობით. მათი მხრიდან რამე დამოუკიდებელ გადაწყვეტილებებზე ლაპარაკიც ზედმეტია.

მინსკის შეთანხმებებზე უნდა ითქვას, რომ, როგორც ჩანს, უკრაინამ თავის დროზე ეს საერთაშორისო ვალდებულებები — საფრანგეთისა და გერმანიის მონაწილეობით და გარანტიებით — იკისრა ისე, რომ იმთავითვე არც ფიქრობდა მათ შესრულებას. როგორც ჩანს, ცდილობდა, დრო გაეყვანა იმ იმედით, რომ „დასავლელი პარტნიორების“ ხელშეწყობით მოახერხებდა მინსკის შეთანხმების შესრულებისგან თავის დაძვრენას. ეს რომ არ გამოუვიდა, ახლა უკვე ოფიციალურად თქვა უარი მის შესრულებაზე, პარალელ-

ას დონეცკისა და ლუგანსკის მისადგომებთან. გრძელდება დაბომბვები.

რა საზღვრებში ცნო რუსეთმა დონეცკი და ლუგანსკი? აქ ცოტა გაუგებრობა იყო, მაგრამ ყველაფერს წერტილი პუტინმა დაუსვა. მან განაცხადა, რომ რუსეთმა დონეცკის და ლუგანსკის რესპუბლიკები ცნო მათი კონსტიტუციით დადგენილ საზღვრებში. ეს კი არის მთლიანად დონეცკისა

მოვლენათა განვითარების ლოგიკა გვიჩვენებს, რომ ქალიან მალე, ნებაყოფლობით თუ იძულებით, ჩვენს მოგვიწევს პრინციპული არჩევანის გაკეთება: «დეკომუნიზაცია» გვინდა, ჩვენი «დასავლელი კეთილსამართლობის» ჩვევა (მითითებებით) ნატო-ევროკავშირი (სადაც არავინ არ გვღებულვს და, თუ მიგვიღეს, მხოლოდ საზარბაზნო სოკოს ფუნქციონირის) და მუხსადავო, სახელმწიფოებრივი თვითღიქვიანობა გვინდა? თუ ჯობია, წარსული გამოცდილება გავიხსენოთ, ისტორიულ მხსნიკებას მოვუხმეთ, ქვეყნის სტრატეგიული სასიფრთხლო ინტერესები გავაზნოვებოთ და ამის მიხედვით ვიმოქმედოთ?

ურად წამოიწყო სამხედრო პროვოკაციები დონეცკისა და ლუგანსკის მიმართულებით და გააჩაღა ინტენსიური დაბომბვები. რას აკეთებს ამ დროს უკრაინის (და საქართველოს) „მეგობარი“ დასავლეთი? არც არაფერს. მათ, ფაქტობრივად, ჯერ ნააქეზეს უკრაინა სახელმწიფოებრივ თვითმკვლევობაზე, შემდეგ კი მიატოვეს, გაბრაზებულ რუსეთს შეატოვეს. დასავლეთის ქვეყნების „სასიკვდილო სანქციები“, რომლებითაც აქამდე იმუქრებოდნენ, იმაში გამოიხატა, რომ თავიანთ კომპანიებს აუკრძალეს დონეცკისა და ლუგანსკის საფაქრო-ეკონომიკური ობიექტებისა და „შეანერგეს“ ისედაც შეჩერებული „ჩრდილოეთის ნაკადი-2“-ის სერტიფიკაცია. მორჩა.

21 თებერვალს, ღამით, უფრო სწორად, 22-ში გამოთენიისას ზელენსკიმ განაცხადა, რომ რუსული სამხედროების მისამართით სროლის ბრძანებას არ გასცემს, თუმცა ამის პარალელურად ვრცელდება ცნობები, რომ უკრაინული შეიარაღებული ფორმირებები განაგრძობენ კონცენტრაცი-

და ლუგანსკის ოლქები. დღევანდელი მდგომარეობით, აღიარებული რესპუბლიკები აკონტროლებენ ამ ოლქების მთლიანი ტერიტორიების დაახლოებით 30%-ს.

რა იქნება შემდეგ? ეს შეიძლება ვიგარაუდოთ, მაგრამ ფაქტობრივად მოშუღლით:

ა) რუსეთის უშიშროების საბჭოს გაფართოებულ სხდომაზე, რომელიც წინ უძღოდა დონეცკის და ლუგანსკის სახალხო რესპუბლიკების აღიარებას, რუსეთის შინაგან საქმეთა მინისტრმა ვლადიმერ პოლოპოვსკიმ და ეროვნული გვარდიის მეთაურმა ვიქტორ ჯოლოტოვმა განაცხადეს, რომ მარტო აღიარება არაა საკმარისი და უნდა „წავიდე ნინ“ (надо идти дальше);

ბ) საგარეო დაზვერვის დირექტორმა სერგეი ნარიშკინმა მხარი დაუჭირა დონეცკისა და ლუგანსკის მიღებას რუსეთის ფედერაციაში, რასაც მოჰყვა პუტინის რეპლიკა, რომ ახლა ამ საკითხს არ განიხილავენ;

გ) რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა 21 თებ-

ერვალს საჯარო გამოსვლისას ხაზი გაუსვა, რომ თანამედროვე უკრაინა ჩამოყალიბდა ბოლშევიკური პოლიტიკის შედეგად და რომ მას თამამად შეიძლება ეწოდოს ვლადიმერ ლენინის სახელობის უკრაინა, რომ ლენინი არის დღევანდელი უკრაინის ავტორი და არქიტექტორი. „ლენინის მკაცრი დირექტივებით დონბასი თითქმის იძულებით მიატოვდა უკრაინას. ახლა კი რას ვხედავთ?“ — თქვა რუსეთის პრეზიდენტმა, — „მადლიერი შთამომავლები“ ლენინის ძეგლებს ანგრევენ ყველგან და ამას „დეკომუნიზაცია“ ეძახიან. „დეკომუნიზაცია“ გინდათ (ე.ი., არ გინდათ ის ყველაფერი, რაც სსრკ-ის წყალობით მიიღეთ)? კი ბატონო, ჩვენ ეს ხელს გვაძლევს, მაგრამ შუა გზაზე გაჩერება არ ღირს. ჩვენ მზად ვართ, გაჩვენოთ, რას ნიშნავს უკრაინისთვის ნამდვილი დეკომუნიზაცია (ე.ი. ყველაფრის დაკარგვა, რაც „კომუნისტების“, ე.ი. საბჭოთა კავშირის პერიოდში და მისი წყალობით მიიღეს).

პუტინის გამოსვლის ეს ნაწილი საპარტიოლო-

ვის არის ფრიად საჭურბ-დებო.

მოვლენათა განვითარების ლოგიკა გვიჩვენებს, რომ ქალიან მალე, ნებაყოფლობით თუ იძულებით, ჩვენს მოგვიწევს პრინციპული არჩევანის გაკეთება — „დეკომუნიზაცია“ გვინდა, ჩვენი „დასავლელი კეთილსამართლობის“ ჩვევა (მითითებებით) ნატო-ევროკავშირი (სადაც არავინ არ გვიღებულვს და, თუ მიგვიღეს, მხოლოდ საზარბაზნო სოკოს ფუნქციონირის) და მუხსადავო, სახელმწიფოებრივი თვითღიქვიანობა გვინდა? თუ ჯობია, წარსული გამოცდილება გავიხსენოთ, ისტორიულ მხსნიკებას მოვუხმეთ, ქვეყნის სტრატეგიული სასიფრთხლო ინტერესები გავაზნოვებოთ და ამის მიხედვით ვიმოქმედოთ?

მიგვაჩნია, რომ პირველი, რაც საქართველოს ხელისუფლებამ სასწრაფოდ უნდა მოიხმოდეს, არის კონსტიტუციური პასუხის შემუშავება და

გამოქვეყნება რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ ლავროვის ამა წლის 1 თებერვლის მოთხოვნაზე, რომელიც მან უთმოს ნაპირს დაუბრუნებლად დაუბრუნებლად უსაფრთხოების განუყოფლობის შესახებ პრინციპის განმარტებისთვის და რომელიც რუსეთის თითოეული ქვეყნისგან მოითხოვს პოზიციის გარკვევა-ჩამოყალიბება: თქვენ ვისთან ხართ — ჩვენთან თუ ნატოსთან? და დააზუსტა, რომ ელოდება პასუხს უმოკლეს ვადაში. ამ პასუხზე დაამოკიდებული, რუსეთი ამა თუ იმ ქვეყანას მტრად განიხილავს თუ მეგობრად. ჩვენი გაზრდილი ამის თაობაზე ნაწილი ამა წლის მ-4 ნომერში.

რა მოიგო უკრაინამ რუსეთთან მტრობით და დასავლეთის იმედება ყოფნით, ვხედავთ.

ახლა ჯერ საქართველოზე.

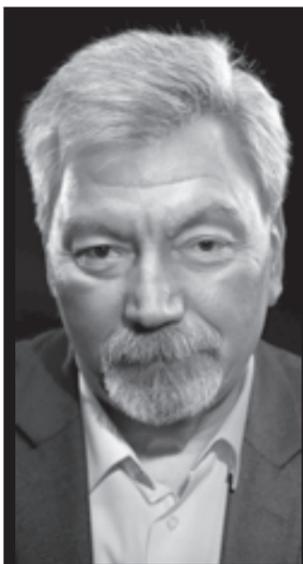
გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ სარედაქციო კოლეგია

**«გაეროქანა
ენა ჰიომი»**

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დასავლეთს ხელს აძლევს, გლობალური უსაფრთხოების საკითხიდან, რომელიც რუსეთმა ასე პრინციპულად დააყენა, მსოფლიოს ყურადღება უკრაინაზე გადაიტანოს და საკაცობრიო მნიშვნელობის მქონე ეს საკითხი ორ ძველანას შორის კონფლიქტამდე დაიყვანოს, სადაც თვითონ, ვითომ, არაფერ შუაშია, გარდა იმისა, რომ შუამავლისა და კეთილისმყოფელის როლს ასრულებს.

აშშ ბირთვული აკოკალიფსისკან მიგვაქანებს

ბირთვული ჯოჯოხეთისგან დედაინის სსნა რუსეთის ღვთაებრივი მისიაა!

ვალერი კვარაცხელიას პუბლიცისტური ნაწილები. საავტორო გვერდი

გაქვსა გაგონება

„მე მომინა გადაწყვეტა იმისა, სად და როდის უნდა მომხდარიყო ატომური ბომბის გამოყენება. მე ამ ბომბს ყოველთვის მივიჩნევდი სამხედრო იარაღად და არასოდეს მიყოყმანია იმის გამო, რომ მისი გამოყენება ჩემი მოვალეობა იყო. როდესაც ამ საკითხზე ჩერჩილს ვეთათბირე, მან ყოველგვარი ჭოჭმანის გარეშე მითხრა, რომ ის მომხრეა ატომური ბომბის გამოყენების, თუკი ეს დააჩქარებს ომის დამთავრებას“.

პარი ტრუმენი, აშშ პრეზიდენტი

საერთაშორისო დაძაბულობაში, რომლისკენაც მსოფლიოს ყურადღება მიჰყვრებოდა, ერთი შეხედვით მთავარი თითქოს ის არის, რა საკითხითაც დასავლეთი სპექტორებს — შეიჭრება თუ არა რუსეთი უკრაინაში. არადა, ეს საკითხი დღის წესრიგში საერთოდ არ დგას. ეს საკითხი მხოლოდ იმ შემთხვევაში დადგება დღის წესრიგში, თუ აშშ კიევის ფაშისტურ ხელისუფლებას ყირიმში, დონბასში ან ლუგანსკში ისეთივე მასშტაბურ პროვოკაციას მოახდენს, როგორც 2008 წელს სააკაშვილს ცხინვალში მოახდინა და უკრაინაში მცხოვრები რუსი ეროვნების მოქალაქეებზე თავდასხმა (რაც ნლუბის განმავლობაში მიმდინარეობს) ფართომასშტაბიანი ომის ან სულაც გენოციდის სახეს მიიღებს. არც ერთ სხვა შემთხვევაში რუსეთის მხრიდან უკრაინაზე სამხედრო აგრესიის განხორციელების თეორიული შანსი კი არ არსებობს. ბაიდენის მიერ სხვადასხვა დროს დასახელებული ნაირ-ნაირი თარიღები რუსი სამხედროების უკრაინაში შეჭრის თაობაზე საკითხის არსებითი შინაარსიდან ყურადღების სხვა მიმართულებით გადატანის მცდელობაა და მეტი არაფერი. საკითხის არსი კი არის ის, რომ აშშ-ს, რომელიც თავხედურად იქცევა და სრულიად მსოფლიოზე ძალადობს, რუსეთმა ულტიმატუმის ენით მოსთხოვა თავისი უსაფრთხოების გარანტიები, რაც შემდეგი შინაარსით იყო ფორმულირებული:

- * ნატოს გაფართოების შეჩერება;
 - * აღმოსავლეთ ევროპაში ნატოს ინფრასტრუქტურის განთავსებაზე უარის თქმა;
 - * ნატოს დაბრუნება 1997 წლის მდგომარეობაში, რაც აღმოსავლეთი ევროპიდან და პოსტსაბჭოთა რესპუბლიკებშიდან მისი სამხედრო ბაზებისა და ინფრასტრუქტურის გატანას ნიშნავს.
- ამ დოკუმენტში (ხელშეკრულების პროექტში), რომე-

ლშიც ყველაფერი ზუსტად, ერთმნიშვნელოვნად და მკაფიოდ არის ჩამოყალიბებული, უკრაინის საკითხი კი არა, რუსეთისა და, საერთოდ, გლობალური უსაფრთხოების საკითხი მთავარი (უკრაინა, საქართველო და სხვები, ამ შემთხვევაში მხოლოდ პროვოკატორი სახელმწიფოების როლში გამოდის).

დასავლეთს ხელს აძლევს, გლობალური უსაფრთხოების საკითხიდან, რომელიც რუსეთმა ასე პრინციპულად დააყენა, მსოფლიოს ყურადღება უკრაინაზე გადაიტანოს და საკაცობრიო მნიშვნელობის მქონე ეს საკითხი ორ ქვეყანას შორის კონფლიქტამდე დაიყვანოს, სადაც თვითონ ვითომ არაფერ შუაშია, გარდა იმისა, რომ შუამავლისა და კეთილისმყოფელის როლს ასრულებს. სინამდვილეში კი, იმ საკითხში, რომელიც რუსეთმა წამოსწია, აშშ და კოლექტიური დასავლეთი შუამავლები და მშვიდობის მტრედები კი არ არიან, როგორც თავიანთი თავის წარმოჩენა სურთ, არამედ მთავარი დამნაშავეები, ვინაიდან მათ მიზანმიმართულად და გამიზნულად დაანგრის მსოფლიო წესრიგი, რომელიც პლანეტაზე ერთ-პიროვნული გაბატონების ბოროტ განზრახვაში უშლიდათ ხელს, რომლითაც მთელი მსოფლიო ქაოსისა და განუკითხაობის ქაობში ჩაძირეს და უსაფრთხოების მექანიზმები პრაქტიკულად მოშალეს. აი, რისი მიჩქმალვა სურთ მათ უკრაინის მიმართულებით რუსეთის ფართომასშტაბიან შეტევაზე მუდმივი აპელირებით. რუსეთის მიერ უსაფრთხოების გარანტიების ასეთი კატეგორიული ტონით მოთხოვნას ამერიკელები სილის გუნვანად და თავმოყვარეობის შელახვად იღებენ, მაგრამ ამით რეალობა არ იცვლება, რადგან სწორედ ამ გარანტიაზეა დამოკიდებული არა მხოლოდ რუსეთის, არამედ გლობალური უსაფრთხოების ბედი.

ყველა ის პროვოკაცია, შანტაჟი, ომი, რომლებსაც ამე-

რიკელები კოლექტიურ დასავლეთთან ერთად დედამიწის ამა თუ იმ ნერტილში აწყობენ, საბოლოო ჯამში, რუსეთის წინააღმდეგაა მიმართული. რუსეთში უდიდესი ისტორიული გამოცდილებით იცინა, რომ ნითელ მოედანზე საკუთარი დროშებითა და ტანკებით გაჯირითება გენეტიკაში გადასული ოცნებაა ევროპელებისა, რომელიც ჯერჯერობით ვერ აიხდინეს. მათი დროშები ახსოვს მოსკოვს და ნითელ მოედანს, ოღონდ ამაყად მოფრიალეს კი არა, კრემლის ტრიბუნასთან, სტალინის ფერხით დაყრილი.

ევროპასაც კარგად ემახსოვრება მრავალჯერ განცდილი მარცხი რუსეთთან წარმოებული უსამართლო ომებში. მხოლოდ შედეგების შემოსევისა და მათი სამარცხვინოდ გარეკვის თხუთმეტი თუ თექვსმეტი ისტორიული ფაქტი არსებობს მეთორმეტედან მეცხრამეტე საუკუნემდე. რუსეთიდან კუდამოუხედილი ნაპოლეონიც ახსოვთ ევროპელებს, რომელიც ლაშქრობის წინ ბაქიბულიც მოსოფლიო ქაოსისა და განუკითხაობის ქაობში ჩაძირეს და უსაფრთხოების მექანიზმები პრაქტიკულად მოშალეს. აი, რისი მიჩქმალვა სურთ მათ უკრაინის მიმართულებით რუსეთის ფართომასშტაბიან შეტევაზე მუდმივი აპელირებით. რუსეთის მიერ უსაფრთხოების გარანტიების ასეთი კატეგორიული ტონით მოთხოვნას ამერიკელები სილის გუნვანად და თავმოყვარეობის შელახვად იღებენ, მაგრამ ამით რეალობა არ იცვლება, რადგან სწორედ ამ გარანტიაზეა დამოკიდებული არა მხოლოდ რუსეთის, არამედ გლობალური უსაფრთხოების ბედი.

როდესაც დავიკავებ, მისი თავი ხელეში მექნება მოქცეული, ხოლო მოსკოვს როდესაც ავიღებ, განვგმირავ რუსეთის გულს! რითაც დასრულდა თავზე ხელაღებული ევროპელის ეს მუქარა, ახსოვს ისტორიას. მხოლოდ ორი რამ არ ახსოვს ისტორიას — რუსეთის მიერ ომის გაჩაღება და რუსეთის დამარცხება. ესეც იცინა დასავლეთში. ამიტომ, რომ აფთრებივით ჯგროვდნენ მოგროვილი წრიალებენ და გარს უვლიან რუსეთს, ვერ შედევენ, მაგრამ მაინც უახლოვდებიან, მის ირგვლივ რკალს კრავენ, იქნებ რამე მოგლიჯონ, იქნებ რამე ნააცალონ, იქნებ დალალონ და დაუძღვრონ. იქნებ, ის მაინც მოახერხონ, რომ როგორმე რუსეთს დაბრალდეს ომის დაწყება, რათა მუდმივი გარეკვის როლში თავად არ გამოდიოდნენ. საინფორმაციო ომით, ეკონომიკური სანქციებით, ნატოს გაფართოებით, სამხედრო ინფრასტრუქტურის რუსეთის საზღვრებთან მიტანითა და გაუთავებელი პროვოკაციებით იმგვარი ვითარების შექმნას ცდილობენ, რომლის პირობებშიც ისევე შეძლებენ რუსეთის დაჩოქე-

ბას, როგორც საბჭოთა კავშირი დააჩოქეს, მაგრამ არაფერი გამოსდით. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ მინასთან გასწორებული და დემორალიზებული რუსული არმია დღეს უძლიერესია მსოფლიოში. სტრატეგიული შეიარაღების თვალსაზრისით რუსეთს ათეული წლებით გაუსწრო დასავლეთს. ბალანსი შეიცვალა, რუსეთი გოლიათივით წამოიშრება, რაც იმას ნიშნავს, რომ აფთრების ბატონობა პლანეტაზე დასასრულს მიუახლოვდა და მალე ამ ახალი რეალობის შესაბამისი მსოფლიო წესრიგიც ჩამოყალიბდება. სწორედ ამ ახალი წესრიგის ჩამოყალიბებისკენაა მიმართული ის მწვავე ულტიმატუმი, რომლითაც რუსეთმა აშშ-ს 2022 წლის იანვარში მიმართა.

რუსეთი, მის მიერ წამოყენებული აბსოლუტურად სამართლიანი პირობების შეუსრულებლობის, ანუ უსაფრთხოების გარანტიის მიცემაზე უარის თქმის შემთხვევაში, პრობლემის გადაჭრის საშუალებად სამხედრო-ტექნიკურ მეთოდს ასახელებს. შეთავაზება, ყოველგვარი დიპლომატიური მიკიბ-მოკიბვის

გარეშე, სრული კატეგორიული ლობითაა ჩამოყალიბებული, რამაც ვითარება დაძაბა. საკითხი ასე დგას: ამერიკელები ან გამოიჩენენ გონიერებას და რუსეთის მოთხოვნებს (ულტიმატუმს) დააკმაყოფილებენ, რაც იმას ნიშნავს, რომ ისევე დატოვებენ აღმოსავლეთ ევროპას და ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკებს, როგორც ავღანეთი დატოვეს, ან სამხედრო ძალით შეეცდებიან ერთხელ და სამუდამოდ აკვიტებული იმ მიზნისკენ სვლას, რომელსაც მსოფლიოზე გაბატონება ჰქვია, და თავისთავად უდიდესი საფრთხის წინაშე დააყენებენ მსოფლიოს.

არ ვიცი, მათ საბოლოოდ აირჩიეს თუ არა კონფორტაციისა და სამხედრო დაპირისპირების გზა, მაგრამ რუსეთის კანონიერი, გონივრული და ლოგიკური მოთხოვნისთვის, გარკვეული დროით მაინც (სანამდეც გაუვათ) წინააღმდეგობის განხრის გზას რომ დაადგენ, ფაქტია.

რუსეთის მიერ ამერიკელებისთვის წაყენებული ულტიმატუმის პასუხში ამერიკელებმა უკან არ დაიხიეს და მათთვის ჩვეული ქედმაღლობით სცადეს ძალმომრობაზე დაფუძნებული საკუთარი პოლიტიკისა და პოზიციის დაცვა.

ამერიკელთა ეს პასუხი პუტინმა ასე შეაფასა: „რუსეთის ძალისხმევა იგნორირებული აღმოჩნდა. ჩვენ ვერ ვნახეთ ადეკვატური გათვალისწინება ჩვენი სამი არსებითი მოთხოვნისა. პირველი რიგში, ნატოს აღმოსავლეთით გაფართოების შეჩერებისა; მეორე, რუსეთის საზღვრებთან ნატოს შეიარაღების განთავსებაზე უარის თქმისა; მესამე, ევროპაში ნატოს ინფრასტრუქტურის დაბრუნებისა 1997 წლის მდგომარეობამდე“.

ყველა ის პროვოკაცია, შანტაჟი, ომი, რომლებსაც აშშ-ს აკოკალიფსისკან მიგვაქანებს, ბირთვული ჯოჯოხეთისგან დედაინის სსნა რუსეთის ღვთაებრივი მისიაა!

ყველა ის პროვოკაცია, შანტაჟი, ომი, რომლებსაც ამერიკელები აშშ-ს მიმართა, რუსეთის მიერ უსაფრთხოების გარანტიების ასეთი კატეგორიული ტონით მოთხოვნას ამერიკელები სილის გუნვანად და თავმოყვარეობის შელახვად იღებენ, მაგრამ ამით რეალობა არ იცვლება, რადგან სწორედ ამ გარანტიაზეა დამოკიდებული არა მხოლოდ რუსეთის, არამედ გლობალური უსაფრთხოების ბედი.

ყველა ის პროვოკაცია, შანტაჟი, ომი, რომლებსაც ამერიკელები აშშ-ს მიმართა, რუსეთის მიერ უსაფრთხოების გარანტიების ასეთი კატეგორიული ტონით მოთხოვნას ამერიკელები სილის გუნვანად და თავმოყვარეობის შელახვად იღებენ, მაგრამ ამით რეალობა არ იცვლება, რადგან სწორედ ამ გარანტიაზეა დამოკიდებული არა მხოლოდ რუსეთის, არამედ გლობალური უსაფრთხოების ბედი.

ყველა ის პროვოკაცია, შანტაჟი, ომი, რომლებსაც ამერიკელები აშშ-ს მიმართა, რუსეთის მიერ უსაფრთხოების გარანტიების ასეთი კატეგორიული ტონით მოთხოვნას ამერიკელები სილის გუნვანად და თავმოყვარეობის შელახვად იღებენ, მაგრამ ამით რეალობა არ იცვლება, რადგან სწორედ ამ გარანტიაზეა დამოკიდებული არა მხოლოდ რუსეთის, არამედ გლობალური უსაფრთხოების ბედი.

„პროექტი, რომელიც წარმოადგინეს, კეთილი განზრახვით არ არის შექმნილი. ამ პროექტის ავტორები არ ცდილობენ სტალინის ფიგურის შეფასებას. მათ ბრანტი მოითხოვენ, რადგან სტალინის ქაბლის მოთხრობის შემდეგაც ვერ შეძლეს ბელადის სახელის აღმოფხვრა და გადაწყვიტეს, ახალი რამ შემოეტანათ. მათ სურთ, გააფუჭონ რაღაც, ამიტომ მივიღნენ გორის მერ ხინჩეგაშვილთან, შეხვდნენ და გადაწყვიტეს მიიღეს — ახალი იდენტობა შესძინონ გორს“.

ქართველი ლიბერალები ცდილობენ, ქვეყნის მოსახლეობამ მხოლოდ ლიბერალური იდეოლოგიური პრიზმიდან აღიქვას გარემო. მაგალითად, სტალინზე აუცილებლად მხოლოდ ცუდი უნდა თქვა, ალტერნატივა არ არსებობს. სწორედ ამ რიტორიკის გაგრძელებაა პროექტი, რომელიც „ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა“ (IDFI) წარუდგინა გორის მერ ვლადიმერ ხინჩეგაშვილს. პროექტის სახელწოდებაა „სტალინის გარშემო არსებული დეზინფორმაციისა და ნოსტალგიის დაძლევა — ახალი იდენტობა ქალაქ გორისთვის“. პროექტის პრეზენტაცია გორში 2022 წლის 11 თებერვალს გაიმართა. როგორც ჩვენთვის ცნობილია, გორის მერი პროექტის განხორციელებას დათანხმდა და მასში ახალგაზრდების ჩართვა მოითხოვა. ვლადიმერ ხინჩეგაშვილმა, მიუხედავად იმისა, რომ ოლიმპიური და მსოფლიო ჩემპიონია თავისუფალი სტილით ჭიდაობაში, საზოგადოებას ბოლოს თავი იმით დაამახსოვრა, რომ წინასაარჩევნო კამპანიისას დაწერილი ტექსტი ვერ წაიკითხა...

საკავშირის რეჟიმმა ფაშინიზმზე გამარჯვების შემოქმედის, იოსებ სტალინის, ძეგლი გორში 2010 წლის 21 ივნისს, ღამით, ხალხის ნების საწინააღმდეგოდ მოხსნა. ნიშანდობლივია, რომ „ნაცმოდრობამ“ ეს ბარბაროსული აქტი გერმანელების მიერ საბჭოთა კავშირზე თავდასხმის დღეს (1945 წლის 21 ივნისს) დაამთხვია.

„ქართული ოცნების“ წინასაარჩევნო დაპირების მიუხედავად, რომ ხელისუფლების სათავეში მოსვლისთანავე სტალინის ძეგლს კუთვნილ ადგილას დაბრუნებდა, ფაშინიზმზე გამარჯვების შემოქმედის ქანდაკება კვლავაც არ დგას თავის ადგილას. გორელის დაპირდნენ, რომ სტალინის ძეგლს დიდ სამამულო ომში გამარჯვების 70 წლისადმი მიძღვლ ღონისძიებაზე დაბრუნებდნენ თავის ადგილას, უამრავი ადამიანიც შეიკრიბა გორის ცენტრში, მაგრამ მათი მოლოდინი ფუჭი აღმოჩნდა...

გორის საკრებულოს ყოფილმა წევრმა **ზურაბ როსტაშვილმა** იმხანად ჩვენს გაზეთს განუცხადა: „სტალინის ძეგლი არ დაიდგმება! არც გორისა და არც ცენტრალურ ხელისუფლებას ამის ძალა არ შესწევს, ისინი ვერასოდეს ეტყვიან უარს იმ ქვეყნების ელჩებს, რომლებიც დიდი ბელადის ძეგლის დადგმის წინააღმდეგნი არიან. „დამოუკიდებელი“ და „სუვერენული“ საქართველოს პოლონეთისა და ბალტიისპირეთის ელჩები უწყვეტენ, ვისი ძეგლი დაიდგას და ვისი — არა. როდესაც სამუშაო ვიზიტით საზღვარგარეთ მიწვევს ნასვლა, როცა უცხოელები შეიტყობენ, გორელი ვარ, პირველი შეკითხვა არის — რატომ არ დგამთ სტალინის ძეგლს? მე კი პასუხი არ მაქვს...“

„სტალინის იდეურ მემკვიდრეთა“ ხელმძღვანელმა, სულკურთხეულმა **ალექსანდრე ლურსმანაშვილმა** ჩვენს გაზეთთან საუბარში განაცხადა: „სტალინის ძეგლის დადგმის წინააღმდეგი ბალტიისპირეთის ქვეყნებისა პოლონეთის ელჩები არიან. ზუსტად ვიცი, რომ, როცა სტალინის ძეგლისთვის კვარცხლბეკი დადგით, პოლონეთის ელჩმა ადგილობრივ ხელისუფლებას დაურეკა და უთხრა: კვარცხლბეკის მოსანგრევე ფულს მე გადავიხდი, ოღონდ ძეგლი არ დაიდგასო“.

ეს იყო რამდენიმე წლის წინათ. ახლა კი სტალინის წინააღმდეგ ასეთი აგრესიული შეტევა მას შემდეგ დაიწყო, რაც ყოფილმა პარლამენტარმა **მინორი კანდელაკმა ბობანიკურის ქუჩის ბოლოში** სტალინის მემორიალური დაფა შეამჩნია. „რუსული პროპაგანდის მორიგი წარმატება — სტალინის ახალთახალი დაფა თბილისში. 2012 წლის შემდეგ ქვეყნის მასშტაბით სტალინის 10 ახალი ძეგლი დაიდგა“, — ეს ტექსტი დაურთო გიორგი კანდელაკმა ფოტოს, რომელზეც ბელადის პროფილის ბარელიეფს სამ ენაზე შესრულებული წარწერაც ახლავს.

„ბობანიკურის №19ან21-ია. ქუჩიდან პატარა ეზოში შედინარ, სადაც სახლის კედელზეა მიმაგრებული. საჯარო სივრცეა ეს თუ კერძო, გადანყევტილება მერიამ ან რომელიმე საქალაქო სამსახურმა უნდა მიიღოს. რაც უნდა ვთქვათ, მაინც ერთ-ერთი დატვირთული ქუჩის ფასადია, შესაბამისად, სჭირდება მერიის ნებართვა და ფორმისა და ტექსტის შეთანხმება. ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, შეცდომებით არის სავსე ტექსტი“, — უთხრა ანტონ ვაჭარაძემ, ინფორმაციის თავისუფლების

ვინ უნდა გორისთვის დაეხმოს სტალინის სახელის აღმოფხვრა

განვითარების ინსტიტუტის (IDFI-ს) საარქივო და საბჭოთა მესიერების ხელმძღვანელმა, „რადიო თავისუფლების“ თბილისის მერიამ კი ამბობენ, რომ ამგვარ მემორიალურ დაფაზე ნებართვა არ გაცემულა. „მოკვლევა დაწყებული აქვს თბილისის მერიის მუნიციპალური ინსპექციას. თუ კერძო სივრცე არ არის, უკანონოდ დამაგრებულ დაფას აუცილებლად მოხსნიან, თუმცა ბობანიკურის ქუჩაზე გამოშვებული არც ერთი შენობის კედელზე ასეთი დაფა არ არის“, — აცხადებენ თბილისის მერიის პრესსამსახურში.

სტალინის მონატრება თურუსული რბილი ძალის შედეგი? — შეკითხვას სვამს ანტონ ვაჭარაძე, IDFI-ის წარმომადგენელი და ავტორი პროექტისა „სტალინის გარშემო არსებული დეზინფორმაციისა და ნოსტალგიის დაძლევა — ახალი იდენტობა ქალაქ გორისთვის“.

ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის მონაცემებით, 2012 წლიდან მოყოლებული, საქართველოს მასშტაბით, სტალინის 10-მდე ძეგლი დაიდგა. „**მუხრანის, ალვანის, გორის, აკურის, ლანჩხუთის და**

ა.შ. — ასეთია სტალინის ქაბლების ახალი გეგმა. სტალინის ქაბლი კერძო სივრცეებშიც დადგას, მაგალითად, ზანტაფონში ერთმა პირმა შეიქმნა თავისი ფაბრიკის ეზოში ალმარაბა, საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარე ბრიგადა ონიანის (საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავმჯდომარე) აქვს მუშაობა გააქტიურებული... ანუ ქაბლები დადგას როგორც საჯარო (მაგალითად, სოფლის ცენტრებში, შინამოსვლაში) მემორიალებთან, ასევე კერძო სივრცეში“, — ამბობს ანტონ ვაჭარაძე.

„სტალინი ან ძალიან უყვართ, ან ძალიან სძულთ, თუმცა მოძულეებმაც კი იციან, რომ ის უაღრესად ნიჭიერი და განათლებული პიროვნება იყო. მიუხედავად იმისა, რომ, უკვე წლებია, ცდილობენ, სტალინის სახელს ჩირქი მოსცონ, მისი პიროვნების თავისმცემად რაოდენობა არ მცირდება. საქართველოს უამრავი ტურისტი სტუმრობს და მათგან ბევრი სტალინის მშობლიური ქალაქისა და იმ ადგილების მოსახლეობლად ჩამოდის, რომლებიც გარკვეულწილად სტალინის ცხო-

ვრებასა და მოღვაწეობაზე მოგვითხრობს. თვითონ სტალინი ამბობდა: რადგან გვერძებიან, ე.ი., ყველაფერს მართებულად ვაკეთებთო“, — ამბობს ჩვენთან საუბარში **რუსულან ჩიკვილაძე**, რომელიც წლებია, სტალინის ავლაბრის სტამბას დარაჯდა უდგას.

„სტალინი მსოფლიო ფიგურაა და ის სრულიად საქართველოს ეკუთვნის. სტალინის ფესვები კახეთში აქვს, მამამისი თელავის სასაფლაოზეა დაკრძალული. ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის გასაგონად ვიტყვი: სტალინი გორსაც ეკუთვნის, კახეთსაც, ქართლსაც, იმერეთსაც, გურიასაც და საქართველოს ყველა კუთხესაც. ის, როგორც ახლა ამბობენ, ერთ ლოკაციაზე არ იყო და არც არის.“

სტალინის წინააღმდეგ აგრესიული შეტევა მას შემდეგ დაიწყო, რაც ყოფილმა პარლამენტარმა გიორგი კანდელაკმა ბობანიკურის ქუჩის ბოლოში სტალინის მემორიალური დაფა შეამჩნია. «რუსული პროპაგანდის მორიგი წარმატება — სტალინის ახალთახალი დაფა თბილისში. 2012 წლის შემდეგ ქვეყნის მასშტაბით სტალინის 10 ახალი ძეგლი დაიდგა», — ეს ტექსტი დაურთო გიორგი კანდელაკმა ფოტოს, რომელზეც ბელადის პროფილის ბარელიეფს სამ ენაზე შესრულებული წარწერაც ახლავს

დიდი ფიგურაა, მსოფლიო მნიშვნელობის ფიგურა. სტალინს, გარდა იმისა, რომ გორში იზრდებოდა და დედა ჰყავდა იქაური, გორთან სხვა არაფერი აკავშირებს. სტალინი მსოფლიო ფიგურაა და ის სრულიად საქართველოს ეკუთვნის. სტალინის ფესვები კახეთში აქვს, მამამისი თელავის სასაფლაოზეა დაკრძალული. ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის გასაგონად ვიტყვი: სტალინი გორსაც ეკუთვნის, კახეთსაც, ქართლსაც, იმერეთსაც, გურიასაც და საქართველოს ყველა კუთხესაც. ის, როგორც ახლა ამბობენ, ერთ ლოკაციაზე არ იყო და არც არის.

პროექტი, რომელიც წარმოადგინეს, კეთილი განზრახვით არ არის შექმნილი. ამ პროექტის ავტორები არ ცდილობენ სტალინის ფიგურის შეფასებას, მათ ბრანტი მოითხოვენ, რადგან სტალინის ძეგლის მოთხრობის შემდეგაც ვერ შეძლეს ბელადის სახელის აღმოფხვრა და გადაწყვიტეს, ახალი რამ შემოეტანათ. მათ სურთ, გააფუჭონ რაღაც, ამიტომ მივიღნენ გორის მერ ხინჩეგაშვილთან, შეხვდნენ და გადაწყვიტეს მიიღეს — ახალი იდენტობა შესძინონ გორს.

გორი სტალინითაა განთქმული, სხვა დანარჩენი არავის არაფერი აინტერესებს. სტატისტიკით ცნობილია, რომ გორის მუნიციპალიტეტში ყოველწლიურად 11-13 მილიონი ლარი შედის ტურისტებისგან, რომლებიც სწორედ სტალინის გამო ჩადიან იქ. ეს ფული შედის ცენტრალურ ბიუჯეტშიც და ადგილობრივშიც. **თუკი ვინმეს ეს არ მოსწონს და ხელს არ აქვს, მაშინ სააკოვის პაპა დასვენ იმ ან თვითონ სააკოვი, რადგან გორთან სააკოვი იმდენი აქვთ ქაბი. იაკობ გოგებაშვილს აქვს მოთხრობა ტარტარა სააკოვილზე, რომელიც გორის იხსნა მტრის შემოსევისგან. შეასაქლო, ამის წარმოჩენა სურთ...**

ჩვენმა ხელისუფლებამ თქვას ფულზე უარი, რომელიც სტალინის სახელს შემოაქვს ჩვენს ქვეყანაში, მაგრამ უარს გადაჭრით ვერ ამბობენ. სამწუხაროდ, ფულზე არ უნდა იყიდებოდეს ეროვნული ღირსება, ისტორია, სინდისი და ნამუსი. **ვიღაცამ ბრანტი აიღო და ამიტომ გორელებს ალარც სინდისი უნდა შეერჩოთ, ალარც ამისი და ალარც ფული, ამის გაქმთაბას ცდილობენ. არასამთავრობოებს სურთ, კიდევ ერთი იერიში მიიტანონ სტალინზე, ამით თვითონ გააქმონ ფული და მათარილურად დააზარალონ გორის მოსახლეობა.** — შეძლებს ინფორმაციის

„სტალინი შეუდარებლად დიდი ფიგურაა, მსოფლიო მნიშვნელობის ფიგურა. სტალინს, გარდა იმისა, რომ გორში იზრდებოდა და დედა ჰყავდა იმპერი, გორთან სხვა არაფერი აკავშირებს. სტალინი მსოფლიო ფიგურაა და ის სრულიად საპარტიზოლო ეპოქისაა. სტალინი ფსევდო კახეთში აქვს, მამამისი თელავის სასაფლაოზეა დაკრძალული. ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის განსაზღვრულ ვიდეო: სტალინი გორსაც ეპოქის, კახეთსაც, ქართლსაც, იმერეთსაც, გურიასაც და საპარტიზოლო ყველა კუთხესაც. ის, როგორც ხალხ ამბობენ, ერთ ლოკაციასა არ იყო და არც არის.“

თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის „ჩანაფიქრის ასრულებას“

— ვფიქრობ, რაც დღეს ხდება, სტალინის ფენომენზე შეტყევის მიტანაა. ჩვენ ვიცით, რომ მოუვიდათ აზრად ის, რომ ვაკის პარკში „უცნობი ჯარისკაცის“ საფლავი გადაკეთდეს რაღაც გაურკვეველი გმირობის მონუმენტად, გორში სტალინის სახელი უნდა წაიშალოს, შეიცვალოს დიდი სამამულო ომის ისტორია. სტალინის სახელ-მუზეუმს გერე ვერ ეხებოდა, რადგან იქიდან ფული შემოდის, მაგრამ, ადრე თუ გვიან, ამასაც შეეცდებიან, მუზეუმის მუშაობასაც შეზღუდვენ, ამიტომ ყველა გორელი კარგად უნდა დაფიქრდეს ამის შედეგებზე.

შეკლავს თუ არა სტალინის სახელის დავიწყებას, ხალხზე დამოკიდებულია. თუკი გორში ხალხი დარჩა და მასად არ გადაიძვინა, მთვინეა მასად, მაშინ არავის და არანაირ ფულს შანსი არ აქვს, იმ ფალსიფიკაციის გავრცელებას, რომელიც უცხოეთიდან მოდის, ანტიკომუნისტური ტაქტიკის გამოყენებით თავისი შინაარსით და საერთო არაფერი აქვს გორსა ზრუნვას და მისი იმიჯის შეცვლასთან. გორს მშვენიერი იმიჯი აქვს და უნდა დარჩეს ისეთი, როგორც არის.

გორის ადგილობრივი ხელი-სუფლები თუკი ხალხთან არის დაკავშირებული, უნდა გავიღებოთ ხალხში და თქვას, რომ გორს იმიჯის შეცვლა არ სჭირდება. თუკი ასე არ არის, კინისკერით არიან გასაყრდენები, მაგრამ ვინაა პატრონი?! რომ ჩავიდა „ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი“ თუ რაღაც ჯანდაბა, როგორ არ გამოყარა იქიდან და როგორ მოუსმინა გორის ე.წ. არჩეულმა მერმა?! მინდა, თქვენი გაზეთის საშუალებით განვაცხადო: მაც შევხვდებით გორის მერ ვლადიმერ სინეგაშვილს, თუ მივიღებ, ასევე შევხვდებით დედაქალაქის მერს, თუ მივიღებ და დავებლაბარებო. მაც არასამთავრობო ორგანიზაციას წარმოვადგინებ. მოვუწოდებ ყველას, შევიკრიბოთ, ვისაც აქვს ინტერესი კონკრეტულად სტალინის ქაგლის დაღმობისა და მისი პიროვნების წინააღმდეგობა; შევხვდეთ ყველას, ვისაუბროთ ამ უმსგავსოებაზე, რომელიც ჩაფიქრებულია, გავილაშქროთ სტალინის მონაწილეობის იდეების წინააღმდეგ.

ჩვენ მხოლოდ აზრის გამოთქმითა და წერით ვერაფერს მივალწევთ, აუცილებლად უნდა ვიმოქმედოთ, თავზე ნაცვარს ნუ წავიყრით. გავრისკოთ, გადავდგათ ნაბიჯები და დავინახავთ, რომ ხალხი ჩვენ მხარესაა.

— რამდენიმე დღის წინათ გორის რაიონის სოფელ ვარნიანში კერძო საკუთრებაში დადგეს სტალინის ძეგლი. გავრცელებულმა ინფორმაციამ აღფრთოვანება გამოიწვია საზოგადოების დიდ ნაწილში, მაგრამ ზუსტად მეორე დღეს გამოქვეყნდა ფოტოები სოციალურ ქსელში, რომ ძეგლს საღებავი გადაასხეს. ხომ არ ფიქრობთ, რომ დღეს ამ საქართველოში სტალინის

«მეხ შეხვდები გორის მერ ვლადიმერ სინეგაშვილს, თუ მივიღებ, ასევე შეხვდები დედაქალაქის მერს, თუ მივიღებ და დავებლაბარებო. მოვუწოდებ ყველას, შევიკრიბოთ, ვისაც აქვს ინტერესი კონკრეტულად სტალინის ქაგლის დაღმობისა და მისი პიროვნების წინააღმდეგობა; შევხვდეთ ყველას, ვისაუბროთ ამ უმსგავსოებაზე, რომელიც ჩაფიქრებულია, გავილაშქროთ სტალინის მონაწილეობის იდეების წინააღმდეგ»

ძეგლის დაბრუნება და მისი ფენომენის წინ წამოწევა ნაადრევია და ბელადის ხსოვნის შეურაცხყოფა?

— დაიდგას ძეგლები, შეასხან საღებავიც, არაუშავს. იქ, სადაც საღებავის შესხმას დააპირებენ, თუკი ვინმე შეხვდება, ხელეხს დაამტვრევინ. პოლიციამაც რეაგირება უნდა მოხდინოს, კერძო საკუთრებაში შეჭრა სისხლის სამართლის დანაშაულია, ოჯახის პარტონს შეუძლია ესროლოს კიდევ თავის ტერიტორიებზე შეჭრილ ადამიანს. ერთხელ მაინც თუ ვინმეს კარგად მოხვდება, მერე დანაშაულებიან და მსგავს ქმედებას აღარ ჩაიდენენ.

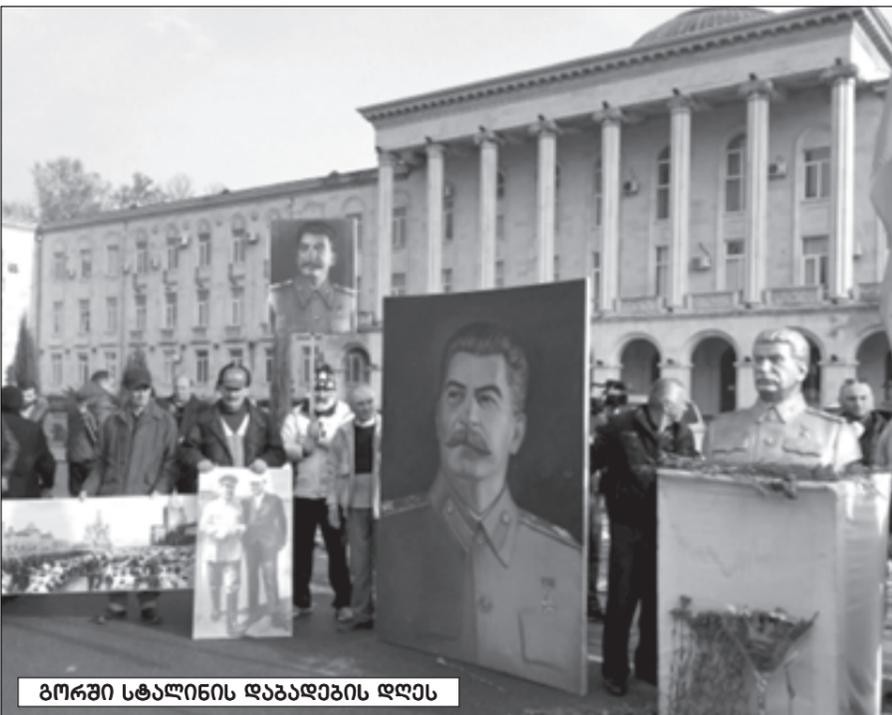
სიმართლე გითხრათ, ეჭვი მაქვს, მსგავს რაღაცებს „ქართული ოცნება“ სწადის. მათ აქვთ რესურსი, რომ უცხადვე გაიქცნენ და საღებავი შეასხან ძეგლს. მინდა, მათ ვუთხრა, — დანაშაულებიან, თორემ ცუდად დაუმთავრდებათ ყველაფერი, ადრე თუ გვიან, და როგორც ვხედავ, ადრე...

უკრაინაში მიმდინარე პროცესების გამო შემინებულნი არიან საქართველოს მთავრობაში. უკრაინის მიმართ შემუშავებულ რეზოლუციამ რუსეთში რომ არ ახსენეს, სიტყვიანით კი არ მოუვიდათ, შიშით გააკეთეს, პათოლოგიური შიშით და სწორიც არის. პროცესები ჯერ არ დასრულებულა და ჭკუით მოიქცნენ, სტალინს კი თავი დაანებონ!

„პროექტის მიზანია, წინ წამოვწიოთ იმ საზოგადო მოღვაწეების სახელები და გვარები, რომლებიც გორში დაიბადნენ. მაგალითად, ოთარ ჩხეიძე, სულხან სინსაძე“

გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ დაუკავშირდა ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის მესხიერებისა და დეზინფორმაციის კვლევების მიმართუ-

გორში სტალინის დაბადების დღეს

«გვარი კვლევა ადასტურებს სტალინის მიმართ სენტიმენტებს და მისი პიროვნების მიმართ ნოსტალგიურ განწყობებს, რაც პროპაგანდიდან მომდინარეობს. განსაკუთრებით პრობლემატური ამ მხრივ გორი, რადგან სტალინი იქ დაიბადა. კალიან გვარი კვლევა აჩვენებს, რომ ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის 40 პროცენტზე მეტი სტალინს დადებითად აფასებს»

ლების ხელმძღვანელ ანტონ ვაჭარაძეს, რომელიც ავტორია პროექტისა: „სტალინის გარშემო არსებული დეზინფორმაციისა და ნოსტალგიის დაძლევა — ახალი იდენტობა ქალაქ გორისთვის“.

— დიას, პროექტს წამდევინა და ასეთი სახელწოდება აქვს: „სტალინის გარშემო არსებული დეზინფორმაციისა და ნოსტალგიის დაძლევა — ახალი იდენტობა ქალაქ გორისთვის“.

— რა დეზინფორმაციასა და ნოსტალგიაზე საუბარი? — ბევრი კვლევა ადასტურებს სტალინის მიმართ სენტიმენტებს და მისი პიროვნების მიმართ ნოსტალგიურ განწყობებს, რაც პროპაგანდიდან მომდინარეობს. განსაკუთ-

რებით პრობლემატურია ამ მხრივ გორი, რადგან სტალინი იქ დაიბადა. ძალიან ბევრი კვლევა აჩვენებს, რომ ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობის 40 პროცენტზე მეტი სტალინს დადებითად აფასებს.

— არ გიფიქრობთ, რატომ ხდება ასე?

— ვფიქრობთ, რომ ეკონომიკურ-სოციალური პრობლემებიდან გამომდინარე ხდება ასე, მაგრამ ჩვენ მაინც პროპაგანდას ვაბრალებთ, ამას ემატება „ქართველობა“ და „გორში დაბადება“...

— როგორ აპირებთ სტალინის ფენომენის ჩანაცვლებას? რა „ახალი იდენტობა“ უნდა შექმნათ მაშინ, როდესაც გორში სწორედ სტალინის სახელ-მუზეუმის დასათვალისწინებლად ჩადის უამრავი ტურისტი, ამასთანავე, ტურისტების ნაკადი არ წყდება სტალინის ავლადის სტამბაშიც...

— ამ პროექტის მიზანია, წინ წამოვწიოთ იმ საზოგადო მოღვაწეების სახელები და გვარები, რომლებიც გორში დაიბადნენ. მაგალითად, ოთარ ჩხეიძე, სულხან სინსაძე... გვინდა, მათ შესახებ მეტი ვისაუბროთ, მეტი ინფორმაცია გავავრცელოთ გორში. გვინდა, ახალი სახეები შემოვიტანოთ გორის ცხოვრებაში. ახალი იდეები შევთავაზოთ ტურისტებს: ჰეროიკული ნაწარმი, კულტურა, ხელოვნება და ა.შ. გვინდა, გავზარდოთ ცნობადობა სლოგანით „გორი — მერაბ მამარდაშვილის ქალაქი, გორი — სულხან სინსაძის ქალაქი“...

— მართლაც ფიქრობთ, რომ სტალინის სახელს ასე გადაფარავთ?

— არა, ჩვენ ამით ვერ გადავფარავთ სტალინის სახელს და მიზანი არ არის ეს. ჩვენ გვინდა, საზოგადოებას სხვაც შევთავაზოთ...

ტურისტი, რომელიც ჩადის გორში, მხოლოდ სტალინის მუზეუმის დათვალიერებით არ უნდა შემოიფარგლოს, იქ უამრავი სანახაობაა და, თუკი მხოლოდ ორი საათით ჩერდებიან გორში ტურისტები, გვინდა, მეტი დროით გაჩერდნენ და ნახონ ყველაფერი.

— რატომ მაინცდამაინც გორი?

— გორი იმიტომ, რომ, კვლევების თანახმად, სტალინს ყველაზე მეტი „მიმდევარი“ იქ ჰყავს. სხვა ქალაქები იმიტომ არ არის, რომ იქ სტალინი არ არის. ისე, გეგმაში გვაქვს ტურისტების სხვა ქალაქებში მიზიდვის გეგმის შემუშავება, მაგრამ პირველ პროექტად მაინც გორი ავირჩიეთ.

შოაშადა
კაკა ნასყიდაშვილა

«მუსრანი, ალვანი, გორი, აკურა, ლანჩხუთი და ა.შ. — ასეთია სტალინის ქაგლების ახალი გეოგრაფია. სტალინის ქაგლი ქაქო სივრცეაზე დადგას, მაგალითად, ზანტაფონი ერთმა ბიზნესმენმა თავისი ფაბრიკის ეზოში ალაპარტა, საზოგადოება „სტალინის“ თავგადასხვით გვიან რინანს (საერთაშორისო საზოგადოება „სტალინის“ თავგადასხვით — ე.წ.) გუზაუმი აქვს გაკეთებული... ანუ ქაგლები დადგას როგორც საჯარო (მაგალითად, სოფლის ხანტაგუნი, შინეოსკლალთა მემორიალუბთან), ასევე, ქაქო სივრცეში»

გეორგი მინაძის საპროგრამო გეგმა

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

1921 წელს საქართველოში რუსეთის არმიის შემოსვლის შემდეგ მინაძის მეთაურობის ქვეშ დაიწყო საქართველოს სახელმწიფოებრივი აღდგენის სამუშაოები. მინაძის მეთაურობით დაიწყო საქართველოს სახელმწიფოებრივი აღდგენის სამუშაოები. მინაძის მეთაურობით დაიწყო საქართველოს სახელმწიფოებრივი აღდგენის სამუშაოები.

გაზრდილება. დასაწყისი №4-5, 2022 წ.

წაჭტები და მოვლენები

მიხეილ ჯავახიშვილი არ არის ორდინარული პიროვნება — ის ხან კომუნისტური პარტიისა და ამხანაგ სტალინის თავგამოდებული მხარდამჭერი და მოთხოვნის მომხრეა, ხან, ამჟამად თუ ფარულად, ძირს უთხრის ხელი-სუფლებას... საზოგადოების გარკვეული ნაწილი იმხანადაც და ახლაც დიდ მწერალს, ძირითადად, სამ საკითხში ედავება:

1. საქსულური რევოლუციის მხარდამჭერი და წახალისებელი მის ბევრ ნაწარმოებში;
2. 1921-1924 წლების აჯანყების ხელმძღვანელთა მიერ შედგენილი გეგმის გაცემა;
3. 1937 წელს ქართული ინტელიგენციისა და არსებული ხელისუფლების წინააღმდეგ მიმართული პირთა გაცემა.

პირველ ბრალდებაზე უკვე გავიქცევი პასუხი წინა წერილებში მიხეილ ჯავახიშვილის მოთხრობა „ცოფიანის“ მეორე ნაწილის გამოქვეყნებით და გაკეთებული შენიშვნებით, რამაც საზოგადოების უმრავლესობაში დადებითი გამოხმაურება გამოიწვია. რაც შეეხება მეორე საკითხს, 1921-1924 წლების აჯანყება, ყველა მკვლევარისა და ისტორიკოსის აზრის გათვალისწინებით, ზეირელი და არის შესწავლილი. 1917-1921 წლები — ეს ხომ სამარცხეინო პერიოდი ქართველი ერის ისტორიაში, როგორც ყველაზე უნაყოფო და უპერსპექტივო. 1921 წელს საქართველოში რუსეთის არმიის შემოსვლის შემდეგ მინაძის მეთაურობით დაიწყო საქართველოს სახელმწიფოებრივი აღდგენის სამუშაოები. მინაძის მეთაურობით დაიწყო საქართველოს სახელმწიფოებრივი აღდგენის სამუშაოები.

სით შეიძლება ორ ნაწილად გაიყოს: ა) პოლიტიკურ და ბ) სამხედრო ნაწილებად.

აჯანყების სტრატეგიული გეგმით გათვალისწინებული იყო:

1. საქართველოს გათავისუფლების პირველი შესაძლებლობა ევროპის პოლიტიკური და მატერიალური დახმარება. შეიარაღებული ძალის დახმარება შეუძლებელია, თუ რუსეთი ევროპის რომელიმე ქვეყანასთან არ იქნება ჩართული ომში.
2. საქართველოს გათავისუფლების მეორე შესაძლებლობა: მუშათა საერთაშორისო ინტერნაციონალი. საქართველოს განთავისუფლების საქმეში ამ ორგანიზაციის ჩარევა მხოლოდ იდეოლოგიური და პროპაგანდისტული თვალსაზრისით იქნებოდა ეფექტური ომში.
3. საქართველოს გათავისუფლების მესამე შესაძლებლობა: კრემლის დაცემა. მიდსახელმწიფოებრივი გადატრიალება. ეს პროცესი ქართველი ერისთვის ყველაზე მეტად მისაღებია, რადგან მას ქვეყნის დამოუკიდებლობის აღდგენა მოჰყვებოდა (როგორც კვავს 1920-იანი წლების მენშევიკთა აზროვნება თანამედროვე საქართველოს ხელისუფალთა აზროვნებას — გრ. მინაძის).
4. საქართველოს გათავისუფლების მეოთხე შესაძლებლობა: შეიარაღებული აჯანყება. მიზანი: საქართველოში, მეზობელ რესპუბლიკებთან ერთად (სომხეთი, აზერბაიჯანი, დაღესტანი) საყოველთაო აჯანყება. ეროვნული ძალების სრული დარღვევა. „ოპერატიული“ ცნობით, საქართველოში დისლოცირებული იყო 40 ათასი რუსი მებრძოლი. მას უნდა დაპირისპირებოდა ძირითადი დამრტყმელი ძალა — საქართველოდან 22 ათასი აჯანყებული, ხოლო დანარჩენი სამი რესპუბლიკიდან — 32 ათასი. არადა, მენშევიკების ხელისუფლებაში ყოფნის შემთხვევაში, რუსეთის არმიის წინააღმდეგ იბრძოდა 200-მდე იუნკერი და 4 ზარბაზანი, ერთი ზარბაზანი კი გამოსული იყო წყობილებიდან“ (რ. გაბაშვილი, „დაბრუნება“). რაც მენშევიკების მიერ შედგენილ ამ 42-გვერდიან „სრულიად საიდუმლო“ დოკუმენტში ნერად, მართლაც საიდუმლოდ უნდა შეენახა საქართველოს ხელისუფლებას, რათა შთამომავლობას არ წაეკითხა. მოკლედ, ამ „უაღრესად საიდუმლო“ სამხედრო დოკუმენტის წინაარსის, ანუ აჯანყების საიდუმლოების გაცემა (ბოლშევიკებთან კავშირი — გრ. მინაძის) ედება ბრალად მიხეილ ჯავახიშვილს, რაც მტკიცდება 1923 წლის 16 მარტის მისივე ხელით დანერგული ბარათით, რომელსაც აქვს მინაძის ხელი: „ამის მეტი მე არაფერი ვიცი“.

„უაღრესად საიდუმლო“ სამხედრო დოკუმენტის წინაარსის, ანუ აჯანყების საიდუმლოების გაცემა (ბოლშევიკებთან კავშირი — გრ. მინაძის) ედება ბრალად მიხეილ ჯავახიშვილს, რაც მტკიცდება 1923 წლის 16 მარტის მისივე ხელით დანერგული ბარათით, რომელსაც აქვს მინაძის ხელი: „ამის მეტი მე არაფერი ვიცი“.

„უაღრესად საიდუმლოების“ მიზნით განმარტებით ბარათზე ხელმოწერა არ არის. აი, რას ნერს ამ ახსნა-განმარტებაში მიხეილ ჯავახიშვილი: „ამიერკავკასიის საგანგებო კომისიის კოლეგიის თავმჯდომარეს მშვიდობიანი საშუალებებით „ჩოლოკაველობის“ ლიკვიდაციის თაობაზე ჩემი ბარათის განმარტებისა და შევსების მიზნით მოგახსენებ შემდეგ:

სტალინი და მიხეილ ჯავახიშვილი

პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გადამწყვეტილება, სამხედრო კოლექტიური წერილი და უპარტიო პირთა კერძო წერილები (უკანასკნელი საგალობელი არც არის), ჩვენ, 3-4 კაცი, ნავალთ კახეთში, ვიპოვეთ ჩოლოკაველის გზას და მტკიცედ მზამს, რომ დავარწმუნებთ მას, დაყაროს იარაღი. თავისთავად ცხადია, რომ ლიკვიდაცია მოხდება გარკვეული პირობებით, რომლებზეც მხოლოდ მას შემდეგ შეიძლება ლაპარაკი, რაც მიღწეული იქნება ორივე მხარის პრინციპული თანხმობა საქმის მშვიდობიანად დამთავრებაზე. თუ ხელისუფალთა მხრივ თანხმობა იქნა — პირადად მოგახსენებ ჩემგან შემოთავაზებულ ჩემთვის ყველა წვერულმანს. ახლა კი თავს უფლებას მივცემ, თქვენი ყურადღება მივაპყრო ორ ფრიად მნიშვნელოვან გარემოებას.

რას ენახებოდა მისი შედგენილ ამ 42-გვერდიან «სრულიად საიდუმლო» დოკუმენტში ნერად, მართლაც საიდუმლოდ უნდა შეენახა ქართველ ხელს, რათა შთამომავლობას არ წაეკითხა. მოკლედ, ამ «უაღრესად საიდუმლო» სამხედრო დოკუმენტის წინაარსის, ანუ აჯანყების საიდუმლოების გაცემა (ბოლშევიკებთან კავშირი — გრ. მინაძის) ედება ბრალად მიხეილ ჯავახიშვილს, რაც მტკიცდება 1923 წლის 16 მარტის მისივე ხელით დანერგული ბარათით, რომელსაც აქვს მინაძის ხელი: «ამის მეტი მე არაფერი ვიცი»

შარშან, მგონი, მისი, „ჩოლოკაველობის“ მშვიდობიანად ლიკვიდაციის მიზნით საქართველოს რეკომენდაცია საქართველოს საგანგებო კომისიამ მოქალაქეთა ერთ ჯგუფს შესთავაზეს, დაეწყოს მოლაპარაკება ჩოლოკაველთან. ჩემთვის უცნობი სხვა პიროვნებთა შორის ასახელებდნენ: ოფიცერ ხიმშიაშვილს, ჩოლოკაველის ყოფილ თანამოსამსახურეს. გამიგონია, აგრეთვე, რომ ეს ერთობ ჯანსაღი იდეა შემდგომ რატომღაც მივიწყეს. ღრმად ვარ დაბრუნებული, რომ ეს ნაბიჯი ყოველად სასიკეთო შედეგებს გამოიღებდა და თავიდან ავიცილებდით დუმების სამწუხარო და ბევრ სხვა ამბებს, დაკავშირებულს ჩოლოკაველის სახელსა და „ჩოლოკაველობის“ იდეასთან. მაგრამ სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს. საბჭოთა ხელისუფლება ერთობ თურმეულ ნაბიჯს გადადგამს, თუ მოსინჯავს გზას, რომელსაც შარშან უნდა შედგომოდა. „ჩოლოკაველობის“ ლიკვიდაცია კონკრეტულად ასე წარმომიდგენია: მე ვკისრულობ გარდაუდებულ და მძიმე ამოცანას, შემოვიკრიბო ის ძალები და ის პიროვნებები, რომელთაც ჩოლოკაველ გავუბრუნებ აქვთ და

რომელნიც ან იმთავითვე უარყოფითად ეკიდებოდნენ „ჩოლოკაველობას“ და რომელიც თავს შემდეგ გაუტყდათ გული. ასეთი ძალებია სამხედრო წრეები, უფრო სწორად, იმ სამხედროთა ჯგუფი, რომელსაც ჩოლოკაველთან ნათესაობა და მეგობრობა აკავშირებდა და ეროვნულ დემოკრატთა ის ჯგუფი, რომელსაც „ჩოლოკაველობა“ მავნე და სასიფთაო მოვლენად მიაჩნია. უჭველთა, ამ იდეას წინააღმდეგობას გაუხეხავს საერთო მოსახლეობის სხვადასხვა ფენის ფიციხი ხალხი, და, კერძოდ, საქართველოში მოქმედ პარტიათა საომრად განწყობილი ნაწილები. მაგრამ პირველი უთუოდ ჩვენ მხარეს იქნებიან. მე მგონია, რა თქმა უნდა, შესაძლებლობას მომცემენ, დაეწყოს მოლაპარაკება ეროვნულ-დემოკრატთა ცენტრალური კომიტეტის წევრებთან ცალ-ცალკე, სასურველად განწყვეტილებას წერილობითი ფორმით მივიღებ. გარდა ამისა, საჭიროა, წინასწარ გვერწმუნებოდა ჩვენთან ოფიცერთა კოლექტიური წერილი ჩოლოკაველის სახელზე სათანადო შინაარსისა. ეს საბუთები რომ გვექნება, ანუ ეროვნულ დემოკრატთა

1. საჭიროა, ვიჩქაროთ ამ საკითხის გადამწყვეტა, თორემ გაზაფხული მოდის — ის დრო, როცა ყველა მოუსვენარი ელემენტი ტყვეს მისცემს თავს ან მთებს მიაშურებს. ზომები ახლავე უნდა მივიღოთ, რათა თავიდან ავიცილოთ გაზაფხულითვის მოსალოდნელი „ჩოლოკაველობის“ გაფართოება.
2. ჩემი შემოთავაზებული იდეა და გეგმა უაღრესად საიდუმლოდ უნდა დავიცვაოთ, რათა მოწინააღმდეგის ბანაკს დრო და საშუალება არ მივცედო, მიიღოს კონტრზომები და ჩოლოკაველსა და სხვებზე უკუემიგრაციული მოახდინონ გავლენა. ვთხოვ კოლეგიის თავმჯდომარეს, გამომიძახოს ამ საკითხზე, რათა პირადად მივცე განმარტება და შევიმუშაოთ გეგმის წერილობითი, თუ, რა თქმა უნდა, ჩემი იდეა პრინციპულად მიღებული იქნება.

მის თავიდან ასაცილებლად განვმარტებ: 1. ეს თანხა პარტიულ კომიტეტს შეეძლო გაეღო ჩოლოკაველისათვის. 2. იასონ ჯავახიშვილს ეს თანხა შეეძლო მიეღო სესხად, ოღონდ პარტიულ კომიტეტს აცნობა ვისთვის და რისთვის არის განკუთვნილი; 3. შესაძლებელია თუ არა ჯავახიშვილს თავისი განზრახვი, არ ვიცი, რადგან ამის შემდეგ არ შევხვედრივარ. 2. ეროვნულ-დემოკრატთა პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და ჩოლოკაველის ურთიერთდამოკიდებულება, ჩემი შთაბეჭდილებით, ერთობ გაურკვეველი იყო. ერთი მხრივ, ნათლად შეიმჩნეოდა, ამ მოვლენისადმი უარყოფითი დამოკიდებულება და ამ საკითხისათვის ბოლოს მოღების სურვილი. მეორე მხრივ კი ვგრძნობდი ცალკეულ პირთა და ჯგუფთა ფარულ მუშაობას საპრინციპული მიმართულებით. ჩოლოკაველთან ამირეჯიბისა და ყოფიანის გაგზავნა პოსტ-ფაქტუმ შევიტყვე, ამასთანავე, ამისხსენს, ამათ იმ მიზნით ვგზავნი, რომ ჩოლოკაველი შეაკავონ საერთო აქტიური მოქმედებისაგან და კერძოდ „ქსცესებისაგან“. პარტიის ლიდერების, კედიასა და ასატიანის, როლი და გავლენა „ჩოლოკაველობის“ საქმეში თითქმის გადამწყვეტი იყო. ციხიდან ისინი თითქმის ყოველდღიურად უკავშირდებოდნენ და დირექტივებს აძლევდნენ იასონ ჯავახიშვილს. მაგონდება, რომ კახეთში გაგზავნილ ამირეჯიშვილს დაავალეს, დაეყოლიე ჩოლოკაველი, თვითონ ლიკვიდაციის სანაცვლოდ მთავრობას მოსთხოვოს (თუ მასთან ჩავიდოდნენ ხიმშიაშვილსა და სხვების) პოლიტპატიმართა გათავისუფლება. მე მგონია, ცალკეული პირები და ჯგუფები მხარს უჭერდნენ „ჩოლოკაველობას“, როგორც იარაღს, შესაძლო მოდუსზე მთავრობასთან მოლაპარაკებაში... რაც ვიცოდი ყველაფერი მითქმის“ (იხ. არქ. 23, ფ.ფ. 58.59).

აქვე გაახსენებ 1925 წლის 16 ივნისს მოწმის სახით დაკითხვის მიხედვით ჯავახიშვილის დაკითხვის ოქმის ბოლო ნაწილს, სადაც „სული ცოდვილი“, ნათლად ჩანს ყოველი სიტყვის არამდგრადობა, რაც ჩვენს გაგზავნილ ახსნა-განმარტებებში უნდა იყოს გაფერმკრთალებული“.

„ი. ჯავახიშვილი (ბრალდებული): თქვენ დეკლარაციას მოახერხებ ხელი?
 მ. ჯავახიშვილი (მოწმე): რომელს? ავგისტოსას?
 ი. ჯავახიშვილი: დიას.
 მ. ჯავახიშვილი: მოვანერე.
 ი. ჯავახიშვილი: მარტო თქვენ?
 მ. ჯავახიშვილი: არა, ცენტრალური კომიტეტის ყველა წევრი.
 ი. ჯავახიშვილი: ამის გამო ხომ ტერორი უნდა მოგვეწყოს, მოვანერე?
 მ. ჯავახიშვილი: ფურ-▶

გრიგოლ ონიანის საპროგრამო გუნდი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ტრაგიკომიკური პანიკაზი ჩავარდნილი მენეჯერული ხელისუფლების მიერ ეკლესია-მონასტრებისა და მუზეუმ-საცავების განუკითხავი კარცვა: ეკლესია-მონასტრებიდან ამოღებულ ძვირფასეულობასა და ჯვარ-ხატებს უმოწყალოდ ყრიდნენ ტომრავში, ხურჯინებში, კუპოსმაგვარ ხის ყუთებში, კალათებსა და ფუთებში ყოველგვარი აღწერის გარეშე. ამას ადასტურებს საქარტოველოს კათალიკოს-პატრიარქ ლეონიდე (ლონგინოზი ოძროპირიძე) და სინოდის მიერ ძველნი მეთაურ ნოე ჟორდანიასა და მისი უახლოესი გარემოცვის ანათემაზი გადაცემა.

◀ (ცელი გამოუშვით მხოლოდ.

ი. ჯავახიშვილი: არ შეგვეძლოს, რომ მოგვეწყოს?
მ. ჯავახიშვილი: რატომ არა, ოცი კაცი ვიყავით ცეკას ნეკრი ან ერთს მოვასწრებდით, ან მეორეს“.

აქ სასამართლოს თავმჯდომარემ გამოაცხადა კრების შეწყვეტა.

„ლოკუპედი 34

1924 წლის აჯანყების მონაწილეთა საქმეზე საქართველოს სსრ უზენაესი სასამართლოს განაჩენი

1925 წლის 5 აგვისტო [საქართველოს] საქმეთა [სოციალისტური] რესპუბლიკის სახელით უზენაესმა სასამართლომ თავის სამსჯავრო სხდომაზე განიხილა 1925 წლის 15 ივლისიდან 2/3 მარიაშვილის თვემდე, შემდეგი შემადგენლობით:

თავმჯდომარე: აბ. ბ. ს. შაძანი და სახალხო მსჯეულნი: აბ. ი. თ. სტურუა, ი. ა. ცინცაძე

უზენაესი სასამართლო გამოდინარეობს რა შემოღწეული ჩამოყალიბებული ბრალდებისაგან და იხელმძღვანელა რა მე-317, 318, 319, 320, 326 და ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 26 მ[უხლით], ადგენს:

1. ბრალდება მიმართული: ვ. ბილანიშვილის, ნ. ნაკაშიძის, ა. კალანდარიშვილის, ე. ლატარიას, ა. ფიჩხაიას, პ. ხურციდის, ლ. ესვანჯიას, შ. კალანდარიშვილის, ი. ავალიშვილის, ვ. ბერიძის და შ. თვალთვაძის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 58-ე, 1 ნაწილით, 59 მ[უხლით], ჩაითვალოს დაუმტკიცებლად;

2. ბრალდება მიმართული ი. ფანოზიშვილისა და ა. ძაძამიას მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 61-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დაუმტკიცებლად;

3. ბრალდება მიმართული დ. ონიანის, გ. ანჯაფარიძის, გ. გიორგაძის, კ. ნინიძის, ნ. იმნაიშვილის, გ. რცხილაძის, ს. დადიანის, ა. კალანდარიშვილის, შ. კალანდარიშვილის, ვ. ბილანიშვილის, ნ. ნაკაშიძის, ლატარიას, ფიჩხაიას, ხურციდის, ესვანჯიას, ავალიშვილის, ბერიძის, თვალთვაძის, ფანცულაიას, მამალაძის, ძაძამიას, ხოფერიას, გაბლიანის, კვირიკაძის, ჭანიშვილის, ივ. ლორთქიფანიძის, ნ. ქარცივაძის და ნ. კახიანის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 60-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დაუმტკიცებლად;

4. ბრალდება მიმართული დ. ონიანის, ე. ქარცივაძის, ვ. ბილანიშვილის, ნ. ნაკაშიძის, გ. ანჯაფარიძის, ა. კალანდარიშვილის, ე. ლატარიას, ა. ფიჩხაიას, პ. ხურციდის, ლ. ესვანჯიას, შ. კალანდარიშვილის, ი. ავალიშვილის, ვ. ბერიძის, შ. თვალთვაძის, გ. გიორგაძის, ნ. იმნაიშვილის, კ. ნინიძის, გ. რცხილაძის, ს. დადიანის, ვ. ცინცაძის, გ. ბაღვაშის, ნ. კახიანის, ვ. მამალაძის, თ. შენგელიას, შ. იოსელიანის, ხ. ლაშხიას, ბ. პირველის, ვ. ნაცვლიშვილის და გეგეჭკორის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის მე-16, 64 მ[უხლით], ჩაითვალოს დაუმტკიცებლად;

5. ბრალდება მიმართული დ. ონიანის, ნ. ქარცივაძის, ვ. ბილანიშვილის, ნ. ნაკაშიძის, გ. ანჯაფარიძის, ა. კალანდარიშვილის, ე. ლატარიას, ა. ფიჩხაიას, პ. ხურციდის, ლ. ესვანჯიას, შ. კალანდარიშვილის, ვ. ბერიძის, შ. თვალთვაძის, გ. გიორგაძის, ნ. იმნაიშვილის, კ. ნინიძის, გ. რცხილაძის, ს. დადიანის და ფანცულაიას, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 66-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დაუმტკიცებლად;

6. ვახტანგ დიმიტრის ძე ნაცვლიშვილი, მის მიმართ წაყენებული ბრალდების დაუმტკიცებლობის გამო, გამართებული იქნას;

7. ბრალდება მიმართული ივანე ნესტორის ძე ლორთქიფანიძის, ვალერიან მისხილის ძე ბილანიშვილის, ესტატე ბესარიონის ძე ლატარიას, ავაკი ალექსის ძე ფიჩხაიას, ლავრენტი ვასილის ძე ესვანჯიას, შალვა კონსტანტინეს ძე თვალთვაძის, ვლასი ლუკას ძე მამალაძის, შალვა დიმიტრის ძე იოსელიანის, ხარიტონ პეტრეს ძე ლაშხიას, ვლადიმერ ალექსის ძე გეგეჭკორის, თეოფილე სიმონის ძე შენგელიას, ეგნატე გიორგის ძე გაბლიანის, ამბროსი საბას ძე კვირიკაძის, მიხეილ თომას ძე ჭანიშვილის, გაბრიელ კონსტანტინეს ძე გოგოლიშვილის, კონსტანტინე დარისპანის ძე ლორთქიფანიძის, ალექსანდრე სამსონის ძე ბოკერიას, ალექსანდრე ნიკოლოზის ძე ჩხაიძის, ავაკი მათეს ძე კალანდარიშვილის, შალვა მათეს ძე კალანდარიშვილის და არტემ ფილიპეს ძე ფანცულაიას მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 61-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დაუმტკიცებლად...

8. ბრალდება მიმართული დავით ეფრემის ძე ონიანის

ლის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 58-ე, 1 ნაწილით 59 მ[უხლებსა], ჩაითვალოს დაუმტკიცებულად... უზენაესი სასამართლო ითვალისწინებს რა დ. ონიანის ავადმყოფობას, დარჩენილი სასჯელის ვადას, თანახმად ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 46-ე მ[უხლისა], სთვლის პირობით სასჯელად სამი წლით გამასწორებელი ვადით;

9. ბრალდება მიმართული: გრიგოლ სამსონის ძე რცხილაძის, სამსონ პლატონის ძე დადიანის, კირილე იასეს ძე ნინიძის, ნიკოლოზ ბესარიონის ძე იმნაიშვილისა და გრიგოლ კიმოტეს ძე გიორგაძის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 58-ე, 1 ნაწილით 59-ე მ[უხლებსა], ჩაითვალოს დამტკიცებულად. უზენაესი სასამართლო იღებს რა მხედველობაში, რომ ხსენებული პირები წინააღმდეგი იყვნენ საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ აჯანყების მოწყობის და სასამართლოს სამსჯავრო სხდომაზე აღიარეს საბჭოთა ხელისუფლებასთან თანამშრომლობის აუცილებლობა, თანახმად ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 28-ე მ[უხლისა], მიესაჯოს თითოეულ მათგანს თავისუფლების აღკვეთა სამი წლით, სასტიკი იზოლაციით;

10. ბრალდება ალექსანდრე ბეგლარის ძე ძაძამიას მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის მე-16, 64 მ[უხლებით], ჩაითვალოს დამტკიცებულად... მიესაჯოს მას სამი წლით თავისუფლების აღკვეთა სასტიკი იზოლაციით. ხოლო ამ სასჯელის მოხდიდან საკავშირო ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის 1925 წლის 7 მარტის დადგენილებისა, გათვალისწინებული იქნან სასჯელისაგან;

11. ბრალდება ნიკოლოზ იოთამის ძე ქარცივაძის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 58-ე, 1 ნაწილით 59-ე მ[უხლებით], რომელზედაც ის ერთხელ უკვე იყო გასამართლებული საქართველოს საგანგებო კომისიის მიერ, უზენა-

ესი სასამართლო ხელმძღვანელობს რა ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის მე-3 მ[უხლებით], ნ. ქარცივაძის ამ საქმეზე სასამართლო პასუხისმგებლობისგან ათავისუფლებს;

12. ბრალდება იაკობ საბას ძე ფანოზიშვილის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის მე-16, 64 მ[უხლებით], რომელზედაც ის ერთხელ უკვე იყო გასამართლებული საქართველოს საგანგებო კომისიის მიერ, უზენაესი სასამართლო ხელმძღვანელობს რა ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის მე-3 მ[უხლით, ი. ფანოზიშვილს ამ საქმეზე სასამართლო პასუხისმგებლობისგან ათავისუფლებს;

13. ბრალდება მიმართული: აპოლონ კიმოტეს ძე ზახტაძის, ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძე ნაკაშიძის, ვლადიმერ ალექსის ძე ბერიძის, პართენ ივანეს ძე ბელთაძის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 61-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დამტკიცებულად და თანახმად ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 7 მ[უხლისა], მიესაჯოს თითოეულ მათგანს თავისუფლების აღკვეთა სამი წლით, სასტიკი იზოლაციით, წინასწარი დაპატიმრების დროის ჩათვლით;

14. ბრალდება სიმონ გიორგის ძე ხოფერიას მიმართ,

[სისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 61-ე, 16-ე, 64 ჩაითვალოს დამტკიცებულად და მიესაჯოს მას სამი წლით თავისუფლების აღკვეთა სასტიკი იზოლაციით, წინასწარი დაპატიმრების ჩათვლით;

15. ბრალდება გიორგი ნესტორის ძე ანჯაფარიძის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 58-ე, 1 ნაწილით ჩაითვალოს დამტკიცებულად და მიესაჯოს თავისუფლების აღკვეთა ხუთი წლით, სასტიკი იზოლაციითა და წინასწარი დაპატიმრების ჩათვლით;

16. ბრალდება მიმართული ივანე დავითის ძე ავალიშვილის და ბიძინა გიორგის ძე კირველის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 161-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დამტკიცებულად და მიესაჯოს თითოეულ მათგანს ხუთი წლით თავისუფლების აღკვეთა სასტიკი იზოლაციით, წინასწარი დაპატიმრების ჩათვლით;

17. ბრალდება ნაპოლეონ ილიას ძე კახიანის მიმართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის 61-ე მ[უხლით], ჩაითვალოს დამტკიცებულად და მიესაჯოს მას თავისუფლების აღკვეთა რვა წლით, სასტიკი იზოლაციით და წინასწარი დაპატიმრების ჩათვლით;

18. ბრალდება გრიგოლ დიმიტრის ძე ცინცაძის მიმ-

ართ, გათვალისწინებული ს[ისხლის] ს[ამართლის] კოდექსის მე-60, 61-ე მ[უხლებით], ჩაითვალოს დამტკიცებულად და მიესაჯოს მას რვა წლით თავისუფლების აღკვეთა, სასტიკი იზოლაციით და წინასწარი დაპატიმრების ჩათვლით;

19. ბრალდება მიმართული კონსტანტინე ემანუილის ძე ანდრონიკაშვილის, იასონ ვლადიმერის ძე ჯავახიშვილის, გრიგოლ ევგენის ძე ვინორიას, მიხეილ ნიკოლოზის ძე ბოჭორიშვილის და მიხეილ ნიკოლოზის ძე იმნაიშვილის მიმართ ჩაითვალოს დამტკიცებულად და მიესაჯოს მათ სამსჯავრო სხდომაზე განცხადებას, რითაც ისინი მოუწოდებენ ქართულ პოლიტიკურ პარტიებს, დაადგინონ მშვიდობიან გზას და საბჭოთა ხელისუფლებასთან თანამშრომლობით მიიღონ მონაწილეობა სახელმწიფოებრივ, ეკონომიკურ და კულტურულ აღმშენებლობაში, სასჯელის უმაღლეს ზომას — დახვეწას ცვლის ათი წლით თავისუფლების აღკვეთით, სასტიკი იზოლაციითა და წინასწარი დაპატიმრების ჩათვლით. განაჩენი საბოლოოა და არ შეიძლება გასაჩივრდეს.

თავმჯდომარე — ბალაქტიონ შაშაძე

წევრები: შაშაძე სტურუა, ი. ცინცაძე

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს არქივი (II), ფონდი 14, აღწერა 2, საქმე 40, ფურცელი 766-779.

მიუხედავად იმისა, რომ პროკურორის მოთხოვნით მსჯავრდებულთა უმრავლესობის მიმართ მოთხოვნილი იყო სასჯელის უმაღლესი ზომა — დახვეწა, ჰუმანურმა საბჭოთა სამართალმა არ დადგინა სისხლი ადამიანებისა და აჯანყებულთა არც ერთი მეთაურის მიმართ არ გამოუყენებია სასჯელის უმაღლესი ზომა — დახვეწა.

(გარეკელზე შემდეგ ნომერში)

გრიგოლ ონიანი

სტალინი

საქართველოს სახალხო რესპუბლიკის მთავარი მდიარი

გრიგოლ ონიანი

სტალინი

საქართველოს სახალხო რესპუბლიკის მთავარი მდიარი

ყურადღება!

დაიბეჭდა გატონ გრიგოლ ონიანის ნიგ „სტალინი“ მე-7 და მე-8 ტომები. შიშინის მსურველებმა დარეკეთ ტელეფონის ნომერზე: 597100600.

გეგუნი გეგუნი

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„აშშ-ის პასუხი ვერ დავინახეთ დადასტურება იმისა, რომ ამერიკული მხარე უსაფრთხოების განუყოფლოვის პრინციპის დაცვის ერთგულია. ჩვენი „ნითელი ხაზები“ და ინტერესები უსაფრთხოების სფეროში უგულვალყოფილია, სოლო მათი უზრუნველყოფის შესახებ რუსეთის უფლება — უარყოფილი. ეს ჩვენთვის, რა თქმა უნდა, მიუღებელია“.

«თუ აშშ უარს იტყვის უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ მოლაპარაკებებზე, რუსეთი იძულებული იქნება, მოახდინოს რეაგირება, მათ შორის სამხედრო-ტექნიკური ხასიათის»

17 თებერვალს რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში მინველ აშშ-ის ელჩ ჯონ სალივანს გადასცეს წერილობითი პასუხი უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ.

„აღვნიშნავთ, რომ ამერიკულმა მხარემ კონსტრუქციულად არ უპასუხა რუსული მხარის მიერ მომზადებული უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ პროექტის საბაზისო ელემენტებზე. ლაპარაკია ნატოს სამომავლო გაფართოების შესახებ უარის თქმაზე, უკან განვეყვანო „უკრაინის ფორმატისა“, რომ „უკრაინა და საქართველო ნატოში განვიყვანო, და სამხედრო ბაზების შექმნის შესახებ უარის თქმაზე იმ ქვეყნების ტერიტორიაზე, რომლებიც ადრე საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში შედიოდნენ, ამ ქვეყნების ინფრასტრუქტურის გამოყენებაზე ნებისმიერი სამხედრო ქმედებების განსახორციელებლად, აგრეთვე, სამხედრო პოტენციალის, მათ შორის ნატოს სამხედრო ინფრასტრუქტურის დაზარალებაზე 1997 წლის მდგომარეობაში, როცა ხელი მოეწერა აქტს რუსეთსა და ნატოს შორის“, — წერია დოკუმენტში.

„აღვნიშნავთ, რომ ამერიკულმა მხარემ კონსტრუქციულად არ უპასუხა რუსული მხარის მიერ მომზადებული უსაფრთხოების გარანტიების შესახებ პროექტის საბაზისო ელემენტებზე. ლაპარაკია ნატოს სამომავლო გაფართოების შესახებ უარის თქმაზე, უკან განვეყვანო „უკრაინის ფორმატისა“, რომ „უკრაინა და საქართველო ნატოში განვიყვანო, და სამხედრო ბაზების შექმნის შესახებ უარის თქმაზე იმ ქვეყნების ტერიტორიაზე, რომლებიც ადრე საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში შედიოდნენ, ამ ქვეყნების ინფრასტრუქტურის გამოყენებაზე ნებისმიერი სამხედრო ქმედებების განსახორციელებლად, აგრეთვე, სამხედრო პოტენციალის, მათ შორის ნატოს სამხედრო ინფრასტრუქტურის დაზარალებაზე 1997 წლის მდგომარეობაში, როცა ხელი მოეწერა აქტს რუსეთსა და ნატოს შორის“, — წერია დოკუმენტში.

კალეპის კონფიდენციალურობა

„აშშ და მისი მოკავშირეები თავიანთ სამხედრო ინფრასტრუქტურას აღმოსავლეთით განავითარებდნენ. განალაგეს კონტინგენტები ალიანსის ახალი წევრების ტერიტორიაზე. ისინი გვერდს უვლიდნენ ევროპაში ჩვეულებრივი შეიარაღების შესახებ (ხელმოწერილია 1990 წლის 19 ნოემბერს პარიზში ნატოს 16 და ვარშავის ხელშეკრულების 6 სახელმწიფოს მიერ, ძალაში შევიდა 1992 წლის 9 ნოემბერს — ნ.კ.) შეთანხმებას და თვითნებურად განმარტავდნენ რუსეთსა და ნატოს შორის გაფორმებულ ძირითად აქტს „სამხედრო ძალების დამატებით განლაგებაზე“ უარის თქმის შესახებ. ამ მოქმედებების შედეგად მიღებული ვითარება მიუღებელია“, — ნათქვამია განცხადებაში.

ამიტომ რუსეთი მოითხოვს ცენტრალურ და აღმოსავლეთ ევროპაში, სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპასა და ბალტიისპირეთში განლაგებული ყველა სამხედრო ძალების გაყვანასა და აშშ-ის შეიარაღების გატანას.

უსაფრთხოების განუყოფლობის პრინციპი

„აშშ-ის პასუხში ვერ დავინახეთ დადასტურება იმისა, რომ ამერიკული მხარე უსაფრთხოების განუყოფლობის პრინციპის დაცვის ერთგულია. ჩვენი „ნითელი ხაზები“ და ინტერესები უსაფრთხოების სფეროში უგულვალყოფილია, სოლო მათი უზრუნველყოფის შესახებ რუსეთის უფლებების განუყოფლობის შესახებ, კრიტიკას ვერ უძლებს.

„ამოწმობთ აშშ-სა და ნატოს, დაუბრუნდნენ სავაჭრო უსაფრთხოების განუყოფლობის შესახებ მოლაპარაკებებს და უსაფრთხოების მხარდაჭერის სფეროში. ალიანსის წევრებისგან ველოდებით კონკრეტულ ნინადადებებს, იურიდიულად გამყარებულ უარს ნატოს აღმოსავლეთით გაფართოებაზე“, — აცხადებს რუსეთის საგარეო პოლიტიკური უწყება.

ნატოს „ღია კარის“ პოლიტიკა

„აშშ ადასტურებს ნატოს ღია კარის“ პოლიტიკის მტკიცე მხარდაჭერას, მაგრამ ეს ენიშნავს მოლაპარაკებებს ვალდებულებებს, მიღებულს ეუთოს ჩარჩოებში, უნიჩარესად, ვალდებულებას — არ განამტკიცოს თავისი უსაფრთხოების ხარჯზე“, — აღნიშნულია დოკუმენტში.

რუს-საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებით, აღნიშნული პოლიტიკა შეუსაბამოა მიზნებთან თვითონ ალიანსისა, რომელმაც 1991 წლის 6-7 ივლისის კოპენჰაგენში გამართული ნატოს ქვეყნების საგარეო საქმეთა მინისტრების თათბირის შედეგების მიხედვით, აიღო ვალდებულება, „ცალმხრივი უპირატესობა არ მოიპოვოს ევროპაში შეცვლილი ვითარებიდან“ და არ დაემუქროს სხვა სახელმწიფოებს. „ნათქვამია, რომ ნატოს უსაფრთხოების განუყოფლობის პრინციპის დაცვის ერთგულია. ჩვენი „ნითელი ხაზები“ და ინტერესები უსაფრთხოების სფეროში უგულვალყოფილია, სოლო მათი უზრუნველყოფის შესახებ რუსეთის უფლებების განუყოფლობის შესახებ, კრიტიკას ვერ უძლებს.

„ამოწმობთ აშშ-სა და ნატოს, დაუბრუნდნენ სავაჭრო უსაფრთხოების განუყოფლობის შესახებ მოლაპარაკებებს და უსაფრთხოების მხარდაჭერის სფეროში. ალიანსის წევრებისგან ველოდებით კონკრეტულ ნინადადებებს, იურიდიულად გამყარებულ უარს ნატოს აღმოსავლეთით გაფართოებაზე“, — აცხადებს რუსეთის საგარეო პოლიტიკური უწყება.

ბირთვული იარაღის განლაგება არაპროგრესული ტერიტორიაზე

„თავის დოკუმენტში აშშ-ს რეაქცია არ ჰქონია ჩვენ მიერ შეთავაზებული ნინადადებების პაკეტის ისეთ ელემენტზე, როგორცაა არაერთგულ ტერიტორიაზე განლაგებული ბირთვული იარაღის გადატანა ეროვნულ ტერიტორიაზე და სამომავლოდ მის განლაგებაზე უარის თქმა ეროვნული ტერიტორიაზე ფარგლებს გარეთ. აშშ შემოიფარგლა სტრატეგიული დიალოგის აუცილებლობის ხსენებით არასტრატეგიული ბირთვული იარაღის პრობლემების გადასაწყვეტად მათი დისლოკაციისა და სხვა ფაქტორების

გაუთვალისწინებლად, რომლებსაც გავლენა აქვს მხარეების უსაფრთხოებაზე. გვინდა განვმარტოთ, რომ ჩვენი ნინადადებები ლაპარაკია ნატოს ზოგიერთი არაბირთვული სახელმწიფოს ტერიტორიაზე ბირთვული იარაღის გაუფრთხილებების შესახებ ხელშეკრულების მოთხოვნების დარღვევით აშშ-ის ბირთვული იარაღის არსებობაზე, რომლითაც შეიძლება რუსეთის ტერიტორიაზე გარკვეული მიზნების დაზიანება“.

„რუსეთის საგარეო-პოლიტიკური უწყების მტკიცებით, ამ გამაღიზიანებელი ფაქტორების ლიკვიდაციის გარეშე არასტრატეგიული ბირთვული იარაღის თემატიკაზე მსჯელობა შეუძლებელია.“

მიწისქვეშა ბირთვული იარაღის განლაგების საკუთარი რეაგირება

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო აღნიშნავს, რომ რუსეთი მოცემულ პრობლემას განიხილავს, როგორც რუსეთსა და ამერიკას შორის მოლაპარაკებების ერთ-ერთ პრიორიტეტულ მიმართულებას: „მიგვაჩნია, რომ შეიარაღების აღნიშნული კატეგორია წარმოადგენს უსაფრთხოების გათანაბრების აუცილებელ კომპონენტს, რომელიც რუსეთსა და აშშ-ს ერთობლივად უნდა შეიმუშაონ“.

მოსკოვმა აღნიშნა, რომ აშშ საფუძვლად იღებს რუსეთის მიდგომას, რომელიც ითვალისწინებს ადრე მოქმედი საშუალო და მცირე სიშორის რაკეტების შესახებ შეთანხმების კონტექსტში შემდგომი შემოფარგვლების ერთობლივად რეგულირებას.

მივიპოვოთ აშშ-ის საგარეო პოლიტიკის მიზნები

„აღვნიშნავთ, რომ ამერიკული მხარის ყურადღებას რუსული იდეისადმი მხარეების ეროვნული საზღვრების სიახლოვეს მიმდებარე მოლაპარაკებების მიმართ რისკების შემცირების დამატებითი ზომების შესახებ. ვხედავთ მსჯელობის საგანს და პოტენციალს ორივე მხარისთვის მისაღები მოლაპარაკებებისთვის, შეგახსენებთ ჩვენი ნინადადებების „პაკეტის“ არანაკლებ მნიშვნელოვან ელემენტზე, რომლებიც ეხება ანალოგიურ მიდგომებს წყალზე და საბრძოლო ხომალდების მიმართ და სერიოზულ რისკებთან არის დაკავშირებული“, — წერს რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო აშშ-ისადმი გაგზავნილ პასუხებში.

სამხედრო სფეროში და განუყოფლობა

„ამერიკული მხარე, როგორც ჩანს, გამოდის იქიდან, რომ სამხედრო სფეროში დამატებითი შემცირება შეიძლება ტრანსპარენტულობისა და იმ დამატებითი ზომების გატარებით, რომლებიც აღნიშნულია დასავლეთის ნინადადებებში ვენის დოკუმენტების მოდერნიზაციის შესახებ.“

მიგვაჩნია, რომ ასეთი მიდგომა არარეალური და ცალმხრივია, მიმართულია რუსეთის ფედერაციის შეიარაღებული ძალების საქმიანობის „გამჭვირვალობაზე“. რაც შეეხება ინციდენტებს ლია ზღვასა და მის ზევით საჰაერო სივრცეში, მივესალმებით აშშ-ის მზადყოფნას შესაბამისი კონსულტაციებისთვის, მაგრამ ეს მუშაობა ვერ შეცვლის რუსეთის მიერ დაყენებული საკვანძო პირობების მოგვარებას“, — აცხადებს რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრო. აშშ-ის პრეზიდენტმა ჯო ბაიდენმა თვით დასვლია რამდენიმე ხნის წინათ გამოსვლისას განაცხადა, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები „არ დათმობს თავის ძირითად პრინციპებს“, მათ შორის ქვეყნების უფლებას სუვერენიტეტსა და ტერიტორიულ მთლიანობაზე, უფლებას კურსისა და ალიანსის არჩევის შესახებ“.

რუსეთის პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა 15 თებერვალს გერმანიის კანცლეროლფ შოლცთან მოლაპარაკებების შემდეგ განაცხადა, რომ ნატოში უკრაინის შესვლის საკითხის გადადგმა ისტორიულ პერსპექტივაში არაფერს ცვლის. ერთი დღით ადრე მოლცმა უკრაინის პრეზიდენტ ზელენსკისთან შეხვედრის შემდეგ განაცხადა, რომ ნატოში უკრაინის ინტეგრაციის საკითხი ამჟამად, პრაქტიკულად, არ დგას დღის წესრიგში.

„იმ შემთხვევაში, თუ აშშ და მისი მოკავშირეები არ გამოხატავენ მოლაპარაკებებისადმი მზადყოფნას უსაფრთხოების მტკიცე, იურიდიულად დასაბუთებული გარანტიების შესახებ, რუსეთი იძულებული იქნება, მოახდინოს რეაგირება, მათ შორის სამხედრო-ტექნიკური ხასიათის ზომების რეალიზაციით“, — ნათქვამია რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ აშშ-ისთვის გაგზავნილ პასუხში.

VZ.ru-სა და ria.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალების მიხედვით მოამზადა ნიკა კორინთიძე

მოვწოდებთ აშშ-სა და ნატოს, დაუბრუნდნენ სავაჭრო უსაფრთხოების განუყოფლობის შესახებ მოლაპარაკებებს და უსაფრთხოების მხარდაჭერის სფეროში. ალიანსის წევრებისგან ველოდებით კონკრეტულ ნინადადებებს, იურიდიულად გამყარებულ უარს ნატოს აღმოსავლეთით გაფართოებაზე

ახლა, როგორც არასდროს, უკიდურესად აუცილებელია, ყველაფერი გაკეთდეს იმისთვის, რომ მსოფლიომ არასოდეს დაივიწყოს საბჭოთა ხალხის მიერ შეტანილი წვლილი ფაშისმიზან ევროპის გათავისუფლებაში.

ვეიკო კორპონენი ბლოგერია ფინეთის ქალაქ იულუდან. ის ისევე, როგორც ბევრი თანამედრო ფინელი (და არამხოლოდ) პერიოდულად განიცდიდა პროდასავლური ისტორიის სახელმძღვანელოების მავნე გავლენას. ამ სახელმძღვანელოებში ყველაფერი, რაც რუსებს ეხება, როგორც წესი, სიბინძურეა ამოთხვრილი: რუსეთ-ფინეთის ერთობლივი ისტორია გადმოცემულია, როგორც კომპარი, თანამედროვე ურთიერთობები კი სავსეა სარკაზმით, აგრესიულობითა და მტრობით მეზობლისადმი.

ვეიკო კორპონენს, საბედნიეროდ, ჰყავდა ბრძენი და განათლებული ბებია და მან ასწავლა ბიჭს რუსეთ-ფინეთის ნამდვილი ისტორია. ერთხელაც, როცა ანტირუსულად განწყობილ თანამემამულეებთან კამათით დიდიხალა, სოციალურ ქსელ „ფეისბუქში“ დაწერა სტატია და ყოველთვის, როცა მორიგ რუსოფობს ხვდებოდა, ამ სტატიის მისამართს აძლევდა.

„თქვენ მეკითხებით რუსეთის „აგრესიის“ შედეგებზე? შედეგები ასეთია: ევროპის ნახევარმა და აზიის ნაწილმა სახელმწიფოებრიობა რუსეთის ხელიდან მიიღეს.

მოდი, გავისხვით სახელდობრ ეს ქვეყნები:

* **ფინეთი** — 1918 წლამდე სახელმწიფო არასოდეს ყოფილა;

* **ესტონეთი** — 1918 წლამდე სახელმწიფო არასოდეს ყოფილა;

* **ლიტვა** — 1918 წელს აღიდგინა სახელმწიფოებრიობა რუსეთის დახმარებით.

* **პოლონეთი** — ორჯერ აღიდგინა სახელმწიფოებრიობა რუსეთის დახმარებით — 1918 და 1944 წლებში. სსრკ-სა და გერმანიის შორის პოლონეთის გაყოფა მცირე ხანს გაგრძელდა;

* **რუმინეთი** — გაჩნდა რუსეთ-თურქეთის ომის შედეგად, სუვერენიტეტი კი რუსეთის ნებით მოიპოვა 1877-1878 წლებში;

* **ბულგარეთი** — გათავისუფლდა ოსმალეთის იმპერიის მონობის უღლისგან და აღიდგინა დამოუკიდებლობა 1877-1878 წლებში რუსეთ-თურქეთის ომში რუსეთის გამარჯვების შედეგად; მაღლიერების ნიშნად ორ მსოფლიო ომში ანტირუსულ კოალიციაში მონაწილეობდა. ამჟამად ბულგარეთი ნატოს წევრი ქვეყანაა და მის ტერიტორიაზე განლაგებულია აშშ-ის ბაზები. აღსანიშნავია, რომ 1945 წლის შემდეგ მის ტერიტორიაზე არც ერთ რუს ჯარისკაცს ფეხი არ დაუდგამს;

* **სერბეთი** — როგორც სუვერენული სახელმწიფო, გაჩნდა რუსეთსა და თურქეთს შორის ომის შედეგად;

* **აზერბაიჯანი** — სახელმწიფო გაფორმდა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში;

* **სომხეთი** — გადარჩა ფიზიკურად და აღორძინდა, როგორც სახელმწიფო, საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში;

* **საქართველო** — გადარჩა ფიზიკურად და აღორძინდა, როგორც სახელმწიფო, რუსეთის იმპერიის წყალობით;

* **თურქმენეთი** — არასდროს ჰქონია სახელმწიფოებრიობა და მოიპოვა ის საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში;

* **ყირგიზეთი** — არასდროს ჰქონია სახელმწიფოებრიობა და მოიპოვა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში;

* **ყაზახეთი** — არასდროს ჰქონია სახელმწიფოებრიობა და მოიპოვა საბჭოთა კავშირის შემადგენლობაში;

* **მონღოლეთი** — არასდროს ჰქონია სახელმწიფოებრიობა და მოიპოვა ის მხოლოდ საბჭოთა კავშირის დახმარებით.

* **ბელარუსმა და უკრაინამაც** სახელმწიფოებრიობა მოიპოვეს მხოლოდ დიდი ოქტომბრის რევოლუციის შედეგად საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების შემადგენლობაში და მხოლოდ 1991 წელს მიიღეს დამოუკიდებლობა რუსეთის თანხმობით.

აგრეთვე, აღსანიშნავია რუსეთის (სსრკ-ის) როლი ისეთი სახელმწიფოების წარმოქმნასა და ჩამოყალიბებაში, როგორიც არის **ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა, ვიეტნამი, კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკა, ინდოეთი, საბაჰინეთი (რუსეთმა წაართვა ტურქებს 1821 წელს), ალჟირი, კუბა, ისრაელი, ანგოლა, მოზამბიკი და ა.შ.**

აი ასეთ „უცნაურ“ აგრესიას ავლენდნენ რუსები ისტორიულად!

რუსეთმა მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა საფრანგეთისგან შევიცარიის დამოუკიდებლობაში. ეს გააკეთა ალექსანდრე სუვოროვმა 2017 წლის წიგნით: მას შემდეგ შევიცარიას არასოდეს უომია.

რუსეთს, აგრეთვე, დიდი წვლილი მიუძღვის:

* **ავსტრიის** გათავისუფლებაში მესამე რეიხისგან 1945 წელს;

* **ჩეხოსლოვაკიის** გათავისუფლებაში მესამე რეიხისგან 1945 წელს;

* **ეკატერინე II-ის პოზიცია** 1790 წელს ნეიტრალიტეტის ლიგის შექმნითა და ფაქტობრივი მხარდაჭერით დაეხმარა **ჩრდილოამერიკელს** ბრიტანეთისგან დამოუკიდებლობის მოპოვებაში;

* რუსეთმა ბოლო ორი საუკუნის განმავლობაში თავისუფლება აჩუქა ევროპის ბევრ სახელმწიფოს, რომლებსაც ის **ნაპოლეონმა და პიტლერმა** წაართვეს.

* **სტალინის** პოზიციამ აშშ-სა და დიდ ბრიტანეთთან მოლაპარაკებებისას გერმანი-

«აი რატომ უნდა ეგაფლიერებოდეს ნახევარი მსოფლიო რუსეთს!»

ფინელი ბლოგერის სტატია «ფინსუკის» ბევრი მომხმარებელი უოკუი ჩააბღო

ას საშუალება მისცა, შეენარჩუნებინა დამოუკიდებლობა 1945 წელს დამარცხების შემდეგ, **მიხეილ გორბაჩოვის** პოზიციამ კი 1990 წელს გერმანია კვლავ გააერთიანა;

* საბჭოთა კავშირის დახმარების შედეგად შეძლო **მეხი-პტამ** დამოუკიდებლობის დაცვა ისრაელთან, საფრანგეთსა და დიდ ბრიტანეთთან ომში 1956-1957 წწ.

* 1967 წელს საბჭოთა კავშირის ჩარევამ შეაჩერა ომი ისრაელსა და ეგვიპტეს შორის (ეს, ფაქტობრივად, იყო არაბების ხსნა განადგურებისგან 1967-1974 წლებში).

დასასრულ, მთავარი:

საბჭოთა კავშირმა მეორე მსოფლიო ომში გამარჯვების შემდეგ საკვანძო როლი ითამაშა დასავლეთ ევროპის კოლონიების უმრავლესობის დამოუკიდებლობის მოპოვებაში. იმხანად საბჭოთა კავშირმა აამოქმედა მსოფლიოს დეკოლონიზაციის პროცესი.

რუსეთის ისტორია იმუ-თითებს იმაზე, რომ ის ნებისმიერი ხელისუფლებისა და წყობის პერიოდში თანმიმდევრულად იცავდა ევროპისა და ხალხების დამოუკიდებლობასა და თვითგამორკვევის პრინციპებს. ამასთანავე, სამწუხაროდ, ის კალან სხირად სწირავდა თავის ინტერესებს. რუსეთის პოლიტიკა ოდნავ მაინც რომ მოეფიქრო ბრიტანეთის პოლიტიკის ანალოგიური, მაშინ, სულ ცოტა, ნახევარი მსოფლიო იქნებოდა ევროპის თანამოგზაროვის რუსეთის იმპერიანი, რუსი ხალხი კი კოლონიზატორებისგან გათავისუფლებულნი იქნებოდნენ.

აი, რატომ უნდა ემადლიერებოდეს კუბოს ფიცრამდე ნახევარი მსოფლიო რუსეთს და რატომ არის ბევრი ქვეყანა დამნაშავე ამ დიდი ქვეყნის წინაშე!

ამ ფაილს ვგზავნი მეხსიერების ჯაჭვის შესაქმნელად. ფაშისტების მიერ მოკლული, ნამებული, გაუპატურებული, დამწვარი, შიმშილით დახოცილი 20 მლნ საბჭოთა მოქალაქის, 10 მლნ ქრისტიანის, 1900 მლნდლის ხსოვნისთვის.

ახლა, როგორც არასდროს, უკიდურესად აუცილებელია, ყველაფერი გაკეთდეს იმისთვის, რომ მსოფლიომ არასოდეს დაივიწყოს საბჭოთა ხალხის მიერ შეტანილი წვლილი ფაშისმიზან ევროპის გათავისუფლებაში.

ამ ფაილმა უნდა მიიღოს, სულ ცოტა, 100 მლნ ადამიანამდე მსოფლიოში.

მოაშადა ბიორბი ბაჩეილაკა

ბელარუსმა და უკრაინამ სახელმწიფოებრიობა მოიპოვეს მხოლოდ დიდი ოქტომბრის რევოლუციის შედეგად საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების შემადგენლობაში და მხოლოდ 1991 წელს მიიღეს დამოუკიდებლობა რუსეთის თანხმობით. აგრეთვე, აღსანიშნავია რუსეთის (სსრკ-ის) როლი ისეთი სახელმწიფოების წარმოქმნასა და ჩამოყალიბებაში, როგორიც არის ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკა, ვიეტნამი, კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკა, ინდოეთი, საბაჰინეთი (რუსეთმა წაართვა ტურქებს 1821 წელს), ალჟირი, კუბა, ისრაელი, ანგოლა, მოზამბიკი და ა.შ.

ბანსაპუტრებით საბანგაშო, რომ მოსახლეობისგან ცარიელდება საქართველოს ისტორიული კუთხეები — რაჭა-ლეჩხუმი, თუშეთი, ფშავი, ხევსურეთი და სხვა მთიანი რეგიონები. მაგალითად, 1939 წელს რაჭაში 67 000 კაცი ცხოვრობდა, ამჟამად კი იმ მხოლოდ 22 000 კაცი ცხოვრობს — ძირითადად ხანდაზოგული ადამიანები.

SOS www.geworld.ge თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

უკვე 30 წელიწადია, საქართველო დამოუკიდებელია, მაგრამ ისევ იმ სიდუხჭირესა და უბედურებაში ვიმყოფებით, რომლითაც ჩვენი დამოუკიდებლობა დაინდო. 1992 წლამდე საქართველო ეკონომიკურად უძლიერესი რესპუბლიკა იყო. არ არსებობდა და არც იყო საჭირო უფასო სასაბინოები, იშვიათად ნახავდით მათხოვარს, უმუშევარს. დღეს უფასო სასაბინოებში რიგი დგას.

მათხოვრები ყოველ ნაბიჯზე შეგხვდებით, უმუშევრებით გაივსო ქვეყანა. აბა, გავიხსენოთ: 1945 წელს, მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ, გერმანია სულიერად, მატერიალურად, ფიზიკურად და პოლიტიკურადაც სრულიად განადგურებული ქვეყანა იყო. 23 წლის შემდეგ, ანუ 1968 წელს კი მსოფლიოს ერთ-ერთი მონიწივე სახელმწიფოდ იქცა. იგივე შეიძლება ითქვას იაპონიაზეც. 1945 წლის აგვისტოში ატომური ბომბებით დაგზრული და მორალურად დაცემული იაპონია, 23 წლის შემდეგ, 1968 წელს უკვე ინდუსტრიულად განვითარებულ ქვეყნად ითვლებოდა. ამ ქვეყანას დღესაც კი პერმანენტულად თავს ატყუებდა ბუნებრივი კატაკლიზმები, მაგრამ ნახეთ, როგორ უმკლავდებიან იაპონელები ყველაფერს. ამ ფონზეც კი იაპონია, ბევრი მონაცემით, მსოფლიოში პირველ ადგილზეა. ავიღოთ ისრაელი. იგი მუდმივად ჩართული ომში. მისი ტერიტორია 3-ჯერ ნაკლებია საქართველოს ტერიტორიაზე, მოსახლეობა კი ორჯერ მეტია; კლიმატითა და ბუნებრივი პირობებითაც ვერ შეედრება საქართველოს. მიუხედავად ამისა, უდაბნოში ყვავის ისრაელი. ისრაელი მცენარეობაზე იხარაზება მშპ-ის 4,4%, რაც 2-ჯერ მეტია მშპ-ის შესაბამის ხარჯზე, 40-ჯერ მეტია საქართველოს შესაბამის ხარჯზე, ამიტომაც მსოფლიოში ყველაზე მეტი ნობელის პრემიის ლაურეატი პაპის მოსახლეობის ერთ სულზე. მთლიანი შიდა პროდუქტი 37 035 აშშ დოლარია, საქართველოში — 5200 აშშ დოლარი და ამ მხრივ მსოფლიოში 119-ე ადგილზე ვართ. ამ მაჩვენებლით, საქართველო ჩამორჩება ისეთ ქვეყნებს, როგორიცაა უკრაინა — 6700 აშშ დოლარი, სერბეთი — 10 900 აშშ დოლარი, მადრიდი — 9700 აშშ დოლარი, აზერბაიჯანი — 10 200 აშშ დოლარი, საქართველო ჩამორჩება სომხეთსაც — 5400 აშშ დოლარი, რომელიც გეოგრაფიული მდებარეობის მიხედვით, ჩვენ ვერ შეგვედრება. აღსანიშნავია, რომ საქართველოში 1987-1989 წლებში ყოველწლიურად ინარჩუნებოდა 36 მლრდ აშშ დოლარის პროდუქტი (დღევანდელი კურსის შესაბამისად), ხოლო 2013 წელს ვანარჩუნეთ 1 მილიარდი აშშ დოლარის პროდუქტი (საქართველოში მოსახლეობის 18 კმ მარცხენა-შუალ, მოვიხმართ 128 კმ-ს, ხორცს ვანარჩუნებთ 9 კმ-ს, მოვიხმართ 26 კმ-ს). ჰოლანდია და სხვა ქვეყნებში ძროხები 6-ჯერ მეტ რძეს იწველიან, ვიდრე საქართველოში. იქ სიმინდის მოსავალს ერთი ჰექტრიდან 8-15 ტონას იღებენ, ხოლო ჩვენთან

— 3-5 ტონას, ხორბლის მოსავალს — 4-8 ტ-ს, ხოლო ჩვენთან — 1-2 ტ-ს. ჰოლანდია ტერიტორიით ჩვენზე პატარა ქვეყანაა, მოსახლეობით — ჩვენზე მეტი. ჰოლანდია მსოფლიოში საუკეთესო გემთმშენებელია. ჩვენ ასევე უკეთესი კლიმატური პირობები გვაქვს, მაგრამ არ ჩავთვლით სახელმწიფო ინვესტიციებს არც ერთ-ერთ მონიწივე სახელმწიფოდ იქცა. იგივე შეიძლება ითქვას იაპონიაზეც. 1945 წლის აგვისტოში ატომური ბომბებით დაგზრული და მორალურად დაცემული იაპონია, 23 წლის შემდეგ, 1968 წელს უკვე ინდუსტრიულად განვითარებულ ქვეყნად ითვლებოდა. ამ ქვეყანას დღესაც კი პერმანენტულად თავს ატყუებდა ბუნებრივი კატაკლიზმები, მაგრამ ნახეთ, როგორ უმკლავდებიან იაპონელები ყველაფერს. ამ ფონზეც კი იაპონია, ბევრი მონაცემით, მსოფლიოში პირველ ადგილზეა. ავიღოთ ისრაელი. იგი მუდმივად ჩართული ომში. მისი ტერიტორია 3-ჯერ ნაკლებია საქართველოს ტერიტორიაზე, მოსახლეობა კი ორჯერ მეტია; კლიმატითა და ბუნებრივი პირობებითაც ვერ შეედრება საქართველოს. მიუხედავად ამისა, უდაბნოში ყვავის ისრაელი. ისრაელი მცენარეობაზე იხარაზება მშპ-ის 4,4%, რაც 2-ჯერ მეტია მშპ-ის შესაბამის ხარჯზე, 40-ჯერ მეტია საქართველოს შესაბამის ხარჯზე, ამიტომაც მსოფლიოში ყველაზე მეტი ნობელის პრემიის ლაურეატი პაპის მოსახლეობის ერთ სულზე. მთლიანი შიდა პროდუქტი 37 035 აშშ დოლარია, საქართველოში — 5200 აშშ დოლარი და ამ მხრივ მსოფლიოში 119-ე ადგილზე ვართ. ამ მაჩვენებლით, საქართველო ჩამორჩება ისეთ ქვეყნებს, როგორიცაა უკრაინა — 6700 აშშ დოლარი, სერბეთი — 10 900 აშშ დოლარი, მადრიდი — 9700 აშშ დოლარი, აზერბაიჯანი — 10 200 აშშ დოლარი, საქართველო ჩამორჩება სომხეთსაც — 5400 აშშ დოლარი, რომელიც გეოგრაფიული მდებარეობის მიხედვით, ჩვენ ვერ შეგვედრება. აღსანიშნავია, რომ საქართველოში 1987-1989 წლებში ყოველწლიურად ინარჩუნებოდა 36 მლრდ აშშ დოლარის პროდუქტი (დღევანდელი კურსის შესაბამისად), ხოლო 2013 წელს ვანარჩუნეთ 1 მილიარდი აშშ დოლარის პროდუქტი (საქართველოში მოსახლეობის 18 კმ მარცხენა-შუალ, მოვიხმართ 128 კმ-ს, ხორცს ვანარჩუნებთ 9 კმ-ს, მოვიხმართ 26 კმ-ს). ჰოლანდია და სხვა ქვეყნებში ძროხები 6-ჯერ მეტ რძეს იწველიან, ვიდრე საქართველოში. იქ სიმინდის მოსავალს ერთი ჰექტრიდან 8-15 ტონას იღებენ, ხოლო ჩვენთან

საქართველოვ, გაიღვიძე, გაყოფხილდი!

როდემდე ვლანდოთ ერთმანეთი, როდემდე ვხვალთ მთავრობა და პარლამენტი? სომ არ დადგა დრო, შევწყვიტოთ ქუჩის აქციები და მიტინგები, ყველა შევიკრიბეთ და გამოვასხადოთ აენისტია? ჯანსაღი, ნორმალური კრიტიკით ვიხსოვროთ!

სოფალი საქართველოში იყო ქართველი დასახლებული სოფელი მარტყოფი, ახლა ყველაზე დიდი სოფელია ლაბოლანში სოფელი კაბაღი და საბარაჯოში იორგულალო, რომელიც ძირითადად აზერბაიჯანელები არიან. რამდენიმე წლის წინათ საქართველოში პირველ ოცეულში იყო მხოლოდ ქართველი ეროვნული გვარები. დღეს პირველ ადგილზეა ბერძენი, 12419 კაცი, მეორეზე — მამადოვი 12185 კაცი, მესამეზე — კაბაღი 8566 კაცი, მეოთხეზე — ალიაძე, 7936 კაცი. მეხუთეზე — ბელაშვილი, 7839 კაცი. მეოთხეზე — ბანი რამიში, 4265 კაცი. ხშირად გავიგონებთ: გავყიდოთ მინა ახალგაზრდები, რომ გაიძახიან და დედაჩემის მ-ლი ვიყო, ხოლო ქალიშვილები — „მამაჩემის ბოზი ვიყო“-ს? ხშირად გავიგონებთ: „რა კარგი სუფრა იყო, რა კარგი თამადა, რა კარგი ღვინო“ — თუმცა, იშვიათად ან საერთოდ ვერ გავიგონებთ: „რა კარგი გამგებელია, რა კარგი მინისტრია, რა კარგი მთავრობაა!“ საქართველოში 4700 სოფელიდან 700-ზე მეტი, ფაქტობრივად, აღარ არსებობს. ყველაზე დიდი

ლი პირი, რომლებმაც იყიდეს 217 ნაკვეთი. მსოფლიოს მოსახლეობის ზრდის მაღალი ტემპის ფონზე საქართველოში სანადალმდე ვითარდება — ქვეყნის მკვიდრი მოსახლეობის რაოდენობა მცირდება და მწვავდება დემოგრაფიული პრობლემები. შეიძლება ითქვას, რომ საქართველოში, თავისი ისტორიის განმავლობაში ასეთი მძიმე დემოგრაფიული ვითარება არასოდეს ყოფილა. 1897 წელს რუსეთის იმპერიაში ჩატარდა მოსახლეობის აღწერა. ამ აღწერის მიხედვით, საქართველოში 2 მილიონ 109 ათასი კაცი შეადგინა და 1814 წელს შეადგინა 5,3-ჯერ მეტი. ბოლო წლებში საქართველოს მოსახლეობა ყველაზე მრავალრიცხოვანი იყო 1992 წელს — 5 467 ათასი კაცი. მას შემდეგ საქართველოს მოსახლეობა განუხრელად მცირდებოდა და ოდნავ გაიზარდა მხოლოდ ბოლო წლებში. 1926 წელს კავკასიის მოსახლეობის 35,1%, ანუ ყოველი მესამე ადამიანი საქართველოში ცხოვრობდა. აღნიშნულმა მაჩვენებელმა 1970 წელს 28,1%, ხოლო 2010 წელს მხოლოდ 18,9%-ს შეადგინა. სამაგიეროდ, 1926-2010 წლებში აზერბაიჯანის ანალოგიურმა მა-

ჩვენებელმა 30,4%-დან 38,0%-მდე მოიმატა. სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტი, რომ საქართველოს მოსახლეობის წილი სულ უფრო მცირდება — სამხრეთ კავკასიაში მოსახლეობაშიც. გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მიერ გამოქვეყნებული ცნობის მიხედვით, 2050 წლისთვის აზერბაიჯანის მოსახლეობა 34%-ით მოიმატებს, სომხეთის მოსახლეობა — 7%-ით, საქართველოს მოსახლეობა კი 28%-ით შემცირდება. საქართველოში ქართველი ერის პერმანენტული შემცირების შედეგად საფრთხე ემთხვევა ეროვნულ ინტეგრაციას და ეროვნული იდენტობის განმარტვას. როგორც ვთქვამდეთ, როგორც მათლებს, ნაარხებზე ვუყურებთ, როგორ ლანდავს და აგინებს ერთი ქართველი მეორეს. როგორ მოგონოთ, ჩვენი ცნობილი პოეტები რომ ბილნად ლანდავდნენ ერთმანეთს... ჩვენი საამაყო დეპუტატები, ერთმანეთის ვინებთ გულს რომ იფერებენ, მერე მუშტიკრივზე გადადიან.

როდემდე ვლანდოთ ერთმანეთი, როდემდე ვხვალთ მთავრობა და პარლამენტი? სომ არ დადგა დრო, შევწყვიტოთ ქუჩის აქციები და მიტინგები, ყველა შევიკრიბეთ და გამოვასხადოთ აენისტია? ჯანსაღი, ნორმალური კრიტიკით ვიხსოვროთ!

ანსოერ მენსივილი

პიტოვის თოჯინა

„პუშკინი სკოლიდან მომყვებოდა: „БУРЯ МГЛОЮ НЕБО КРОЕТ“... ჩემი პროფესიის გადაგვიღო, ყოველთვის რაღაცას ვხატავდი... ასე დავიწყე პუშკინის ხატვა და ნაირ-ნაირი ამბავის გამომგონება... ანდრეის მოსწონდა. ზოგჯერ ელიებოდა. ზოგჯერ ღიმილზე მეტი იყო, რისი განსაზღვრაც რუსული სიტყვით გამიჭირდება“.

ხელოვნება

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ილუსტრაცია შეუძლებელია... მე უფრო ვგრძნობ, ვიდრე მესმის, და — ვიგებ. საკვირველი ამბავია: პუშკინის დროს ადამიანმა უკვე მიაღწია საათში თითქმის სამოცი კილომეტრის სიჩქარეს. ასე დადოდა „ჩუგუნკა“ — ორთქლმავალი რკინიგზაზე. შეიძლება მშობლებმა ათი კილომეტრით. მაპატიონ! მაგრამ სიჩქარე დიდი იყო. პუშკინს ჰყავს შვილები. იგი უხსნის მათ, რა არის „ჩუგუნკა“. ისინიც დედის გარშემო წრეზე დადიან. მატარებელივით, როგორც მუშათაიდის ბაღში.

პუშკინს ენატრებოდა „ჩუგუნკა“. ყოველთვის მაღალი ცილინდრით დადიოდა. ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ მისალმებოდა შემხვედრს. მეორეც იმიტომ, რომ მაღალ ქუდში, როგორც სკაში, თავს იყრიდნენ ფუტკრები და უმზადებდნენ თავს (ელიმება რეზოს), რომელიც უყვარს.

(ეს უკვე პირადულია. როცა ჩვენმა მეგობარმა ბიძინა სონლულაშვილმა მაისის ნატურალური თაფლით მოიკითხა (დაავადებულ ფილტვებს უხდებოდა), რეზომ მეორე დღევე დაიბრუნა და მითხრა: ასეთი თაფლი ჩემს ცხოვრებაში არ გამოსინჯავსო. (ა.ს.). თაფლის სიყვარული პუშკინსაც ამიტომ მიაწერა, როგორც ჩანს. გენიოსის ახირებით ახსნიდა ამას ანდრეი ბიტოვი).

ჩვეულებისამებრ, ხმაურის კინოდის შემდეგ ვხატავდი საღამომობით. კინოდლე კი მუშაობის სამ ნერვიულ დღეს უდრის.

დაბრუნდები შინ და ნახვალ პუშკინთან და გალაკტიონ ტაბიძესთან — საუკეთესო პოეზიაში და ხატავ. გვიან ღამით დაიძინებ.

პუშკინი შესანიშნავი გრაფიკოსი იყო.

სადღაც კიდეც დაწერე, რომ პუშკინი ბრწყინვალე გრაფიკოსია. სერიოზული გრაფიკა! ნომერი პირველი მხარეა და მხატვარი ერთ პიროვნებაში.

ანდრეიმ მითხრა, რომ პუშკინს არ დაუწერია ლეონი პეპელაშვილი. ჩემს მოთხრობაში აღვწერა, როგორ აიღო პუშკინმა პისტოლეტი დუელის დროს და უცებ დაინახა პეპელა. თვალი გააყრდნა და ამ დროს ესროლეს კიდეც. სასიკვდილოდ. მაგრამ პეპელა იძვრა და გაფრინდა.

პეპელამ სხვა ამბავში გადაინაცვლა...

ასეთი თემაც მქონდა: იტალიის მზე და რუსეთის მზე. რუსეთის მზე ალექსანდრე პუშკინია. იტალიის მზე — როსინი... წარმოვიდგინე მათი შეხვედრა.

რატომ მაინცდამაინც მათი?

პუშკინს აქვს ლექსი როსინის მუსიკაზე. უკეთესი „რეცენზია“ არსად წამიკითხავს. სიტყვებით მუსიკის ამგვარად გამოხატვა წარმოუდგენელია:

Но уж темнеет вечер синий,
Пора нам в оперу скорей:
Там упоительный Россини
Европы баловен - Орфей.
Не внемля критике суровой,
Он вечно тот же, вечно новый,
Он звуки льет — они кипят,
Они текут, они горят,
Как поцелуи молодые,
Все в неге, в пламени любви,
Как зашипевшего аи
Струя и брызги золотые...

— ძალიან მიხდოდა, დაბერებულ იყო პუშკინი, ანდრეიც, აგრეთვე... ბერდება, ბერდება და მწირად აღიკვეცება, ყარობად წმინდა მინაზე. დიდი კულტურა არსებობდა რუსეთში, როცა იმპერატორები წმინდა მინაზე, მონასტერში აფარებდნენ თავს.

„სტალინგრადის“ ერთ-ერთ ეპიზოდში ანდრეი მგზავრის როლს თამაშობს...

უმისოდ მოწყენილობამ დაისადგურა. დაცარიელდა სამყარო. თითო ინსტიქტურად მიიწვეს მისი ტელეფონის ნომრის ასაკრეფად.

«პარიზში დავასრულეთ ნიგნი პუშკინზე. ანდრეის ტექსტით. მე ჩემი ნახატები მიქმონდა: პუშკინი ზის, პუშკინი მიდის, პუშკინი მიყუდა ხეს, პუშკინი უყურებს თავის ტანსახელს. ვარჯიშებ ანდრეის და ვეუბნები, რომ ჩემი ახალი ნაშუქვარია. ანდრეი უყურებს... უხეჩრის. არ მეგონა, ამ ნაშუქვარებიდან ნიგნი თუ გამოვიდოდა... და გამოვიდა. მოულოდნელად. «პრომისმოყვარე პუშკინი». იგი არაფერს აკეთებს: არც წერს. ხან ქიქას ელანაკაქება, ხან როგორღაც ჩიტის დაჭიკას ცდილობს»

მშობლიურები გავხდით ერთმანეთისთვის. ძალიან მეუხერხულეა იმის თქმა, რომ მეგობრები ვიყავით. ორმოცდაათი წლის შემდეგ ეს მეგობრობა აღარ არის, სულ სხვა ურთიერთობაა — სიცოცხლე ერთად განვვლეთ. წავიდა და დავგიტოვა სამღვილი და დიდი სევდა.

წავიდა ლამაზი ადამიანი. ლამაზად წავიდა...

რასაც ახლა მოვიყვებით, წამდვილი ამბავია. მსოფლიო მაშინ ბატის ფრთით წერდა. როცა გოეთემ გაიგო, რომ რუსეთში არის ასეთი პოეტი, პუშკინს ფოლადის კალამი გაუგზავნა ფრანგი ნეგოციანტის ხელით. იმ ფრანგმა, კალამი რომ არ დაზიანებულიყო, საჩუქარი პატარა ბოთლუკაში ჩადო.

მას (იმ კაცს) უთხრეს, რომ პუშკინი დიდი დროს პეტერბურგის ამა და ამ კაფეში დადის და მივიდა იქ დილაადრიან. კაფე ცარიელი დახვდა. ვიღაც ერთი იჯდა მაგიდასთან და

ყავას წრუპავდა. მაგიდაზე ედო ცილინდრი. დალია ყავა და წავიდა. იმ ფრანგმა კაფეს პატრონს მიმართა: — ამბობენ, რომ თქვენთან დადის პუშკინი. მითხარით, გეთყავა, როცა მოვა.

— პუშკინი ის კაცი იყო, რომელიც ეს-ესაა წავიდა.

— სად წავიდა?

კაფეს პატრონი უპასუხებს, — ყური მოგეკარი, მეეტლეს რომ უთხრა, აქა და აქ მიმიყვანეო.

ფრანგი შიკრიკი დასახლებული ადგილისკენ წავა. სასწრაფოდ. მივა და აღმოჩნდება იქ, სადაც დღეული გამიართა. იმ წუთის დამთავრებული იყო: პუშკინი სასიკვდილოდ გაეწირა დანტესს.

ფოლადის კალამის ხმარება ვერ მოასწრო. წერდა ბატის ფრთით, რომლითაც წერდა მისი წინამორბედი ყველა ბუმბერაზი შემოქმედი — **დენტე, ვერბილიუსი, ჩვენი რუსთაველი.**

„და პიიტები ბატისფრთიანნი, მუხამბაზების მოვრალი დარაჯა, წვანან სიჩუმის ნავსადგურებში და კალამის მუქი მათი არაა ჩანს“.

ბიორგი ლეონიძე

ხომ წარმოვიდგენიათ, რა უზარმაზარია მსოფლიო ლიტერატურის ის შენობა!

გადმოქართულა არამაზ სანაშლიძე

P.S. ამ ფილმზე რეზოს ჩემთან არასოდეს უსაუბრია. ისიც არ ვიცი, ნახა თუ არა.

ა.ს.

მსაჩივრება

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რუსიკას უკლებლად დარჩენა ანდრიაკა

სათვალაფიც აგვირია, ეს უკვე მერამდენე ულიმლამო წელიწადი ჩაპბარდა წარსულს „ოცნების“ ხელში. არადა, რა იმედებით ვიყავით აღესილნი, როცა თურმე ძველმა, მაგრამ სახელწოდებით ახალმა პოლიტიკურმა ძალამ თავისი „ოცნებებით“ ტვინი აგვირია და თავბრუ დაგვახვია. ახალმა პოლიტიკოსებმაც შემოგვაჭყიტეს თვალები, ჩვენ კი, „ტვირთმძიმენი და დამაშვრალნი“, სიხარულით, დიდი იმედებით მოვეგებეთ და „მადლობა ღმერთსო“, გავიძახოდით.

გვეგონა, რომ ახალი სისტემისთვის ახალი კაცნი მოიწვიეს, ერის „მაჯაშისცა შემტყეებანი“. გვეგონა და გვიხაროდა, გვიხაროდა და გვეგონა! პირველ ხანებში ჩვენს ნაადრევ სიხარულს თითქოს საბუთიც ჰქონდა, მაგრამ ბოლოსკენ შუბი ხალთაში აღარ დიმილა და ყველამ დაინახა, რომ სისტემა იგივეა და მართო ხერხია სხვა — კოაბიტაცია.

დიახ, ბატონებო! იმ ტუბილმა ოცნებებმა ჩაილურის წყალში დალია.

ღმერთო, გვიხსენი!.. რისგან ვიხსნასო? — მკითხავთ თქვენ. მსგავს კითხვას ილიამ 1881 წლის იანვრის შინაურ მიმოხილვაში უპასუხა და ის პასუხი ზუსტად ზედგამოჭრილია დღევანდელ ჩვენს ვითარებაზეც:

„იმისაგან, რომ, ერისა, კინაღამ ღმერთი არ გამოიწერა და არ წამოვიყრანტალე პასუხი! სულ გადამავეინედა, რომ ადამიანს სიტყვა აზრისათვის არა აქვს მინიჭებული, არამედ იმისათვის, რომ დიდმა სიტყვას: „მე შენ გიბრძანებ და ხმა უნდა გაიკმინდო“, და პატარამ მიუგოს: „მაქვს პატივი, მოგასხეთო, რომ ენა მუცელში ჩამივარდა, ბრძანებისამებრ თქვენისა...“

შეიძლება თურმე დიდმა უთხრას პატარას: „მე შენ გიბრძანებ, მუხას ვაშლი ასხია-მითქი“ და პატარას ნება აქვს მიუგოს: „მაქვს პატივი მოგასხანოთ, რომ დღეს ჩვენმა მუხას ვაშლი დაისხა, ბრძანებისამებრ თქვენისა“; და ამგვარად, — რომ ამის თქმას არავინ დაუშვლისო“.

ჰო, ამის თქმას არ გვიშლის არც ერთი ჩვენი სტრატეგიული მებრძოლი, უფროს კმა უმცროსმა უნდა გაუგონოსო და ჩვენც თავის უფლად ვლანკავთ მათ, ვისკანაც იხინი თითო მიგვანიშნებან. გეკრა რა, თუ თვითონ სერიუს უყურებან და ფრთხილდებიან, ჩვენ კი მათ ხელში მსოლოდ ბრმა იარაღად ვიქცევით?! ის დიდია, ჩვენ კი — პატარა და დიდ კაცთან პატარა კაცსა როდის განსვლიან მართალი?!

გამოხტება ახლა ვილაც ინტრიგანი და იტყვის: შენ თუ ხარ მისი ძმა, ის არ არის შენი ძმაო? რატომ გიმეტებს და გნირავსო? და მოხსნის გუდას თავს:

არც ერთი ქვეყანა არ უშვებს ისეთ შეცდომას, როგორცა საქართველო; არც ერთი სახელმწიფო არ წყვეტს რუსეთთან ეკონომიკურ ურთიერთობას და სარგებლის ძებნას სხვაგან არ იწყებს. პირიქით, მზად არიან, რუსეთთან ხელშეკრულებები გააფორმონ და იმის გარანტია მიიღონ, რომ მომავალში საფრთხე არ დაემუქრებათ. ამ ჩვენს „მებრძობებს“ კი ჩვენი დარღვი სპარტოლ არ აქვთ — და-

მანყინარია კაცის აგებულებით. ბატონო, რაკი კაცს მიესევინა ის რაღაც იდეებია, ზაფხულის ბუზსავით ჩამოეკიდებიან და მოსვენებას არ აძლევენ. ამას კიდევ ზედ მოსდევს კუჭის მოშლა, სტომაქი საჭმელს ვეღარ იხელვებს და გულის ფრიალიც იცის. სალი კაცი ტყუილ-უბრალოდ სწეულდება. კეთილად განწყობილ ქვეყანაში განა ყველანი არ უნდა ცდილობდნენ, რომ სწეულების მიზეზნი წინასწარვე მოსპობილ იქმნას? მამ ის ერთი მეცნიერება, რომელსაც პიგიენას ეძახიან, უქმი სიტყვაა? წყლის ნაყვია? მამ ტყუილ-უბრალოდ დაშვრა იმოდენა ჭკუიანი ხალხი მაგ მეცნიერების აგებისათვის?..

თუნდ ეგვეც იქით იყოს, ხელა ერთი ეს მიკითხვოთ: იდეები რომ არ იყოს, განა ქვეყანაზეც ცხოვრება არ შეიძლება? მამ ამოდენა პირუტყვი რომ არის სცხოვროვს? უფრო ჩვენზედ საღნი არიან, ჩვენზედ ჯანმრთელინი, ჩვენზედ ღონიერინი და დღობრკალინი. აბა, კალია რა არის? ერთი უბრალო მწერი, ერთი რომ შევუბეროთ — ცხრა მთას იქით გადავარდებან, მაგრამ შარშან მთელი ქვეყანა ფეხზედ დადგა, შეეჭიდა და ძლივსა სძლია. ერთის მხრით იდეების მექონი აღამიანები

ამ ჩვენს „მებრძობებს“ ჩვენი დარღვი სპარტოლ არ აქვთ — დასავლეთი ზურგს უკან ცალკე მებრძოლ ძალას დასცინის, ცალკე — ოპოზიციას. ზამოდან გიყურებან და შენ კი უფლება არ გაქვს, გეწყინოს რამე; შენ თურმე არც აზრი გაქვს და არც ფიქრი შეგიძლია; მამსასადამე, არც მიზანი გეძნება, ჩაება რაღაც იდეების უქმ და მოუსვენარ ტრიალში. ამას ჩავგვიჩინებან და ლამის დავიჯერათ.

«ჩვენმა მუხამ ვაშლი დაისხა, ბრძანებისამებრ თქვენისა», ანუ ის, რის თქმასს არავინ გვიშლის...

ნატო-ში აშშ-ის ელჩი ჯულიან სმიტი: საქართველო და უკრაინა ნატოს ძალიან მნიშვნელოვანი პარტნიორები არიან, მათთვის ალიანსის კარი ღიაა

ვიყავით და მეორეს მხრით უიდეო პანანა კალია და კინაღამ გვაჯობა. ეს ცხადი მაგალითი არ არის განა, რომ საცა ეგ მოუსვენარი იდეა არ არის, იქ ღონეა და ძლიერება. მამ რათ ვიუძღურებთ თავს იდეების ტარებითა? ეგ იციან ქვეყნის მკურნალთა და ამიტომაც თვალ-გაფაციცებით აქეთ-იქით იყურებან, არსაი-დამ შემოგვეპაროსო და ღონიერი ულონოდ არ გახადოსო. თქვენ, რაც გინდათ, ბრძანეთ და ჩვენ კი ამ აზრისანი ვართ, — ქვეყნის ჯანმრთელობისათვის, გასწავლისათვის, ძველ-ახალში მოაშული იდეები სულ დედა-ბუღიანად უნდა ამოჰსოცოს კაცმა და წყალს მისცეს. ეს წერილ-ფიქრობა რაღაცა, დაუშინა და ჰყვიროს: იდეა იმისთანა რამ არისო, რომ ვერც ხმალი მოეპრება,

არ ასვენებს და მინც უნდა, „სტრატეგიული მებრძობის“ წინ დადის უარი მგალს შაჰმევიწინოს თავში...
თუმცა, რა მნიშვნელოვანია აქვს, მგალი შეგვამს თუ მგლისფარი ძალდი?!

ახლა ირონიას გვერდზე გადავდებ, ჩემო მკითხველო, და გეტყვი: „პატარა დალაგებით რომ დაუფიქრდე იმ ხანსმოკიდებულს გუბებს, რომელსაც ჩვენ, ქვეყნის სამასხარაოდ, ცხოვრებას ვეძახით, რომელშიაც ჩვენ, რაღაც დაუდეგარის კმაყოფილებით, ვჭყუპალაობთ, და რომლიდამაც ათასი სხვადასხვა-ფერი ნაკადული ინიტიცა ცალ-ცალკე და სხვადასხვა გზით მიდის, და „როდენდაც ერთმანეთზედ შორსა ვალს, ეგოდენ დაუძღურდები“, — ამ გუბებს რომ თვალთა და აუჩქარებ-

«შეიძლება თურმე დიდმა უთხრას პატარას: «მე შენ გიბრძანებ, მუხას ვაშლი ასხია-მითქი» და პატარას ნება აქვს მიუგოს: «მაქვს პატივი მოგასხანოთ, რომ დღეს ჩვენმა მუხამ ვაშლი დაისხა, ბრძანებისამებრ თქვენისა»; და ამგვარად, — რომ ამის თქმას არავინ დაუშვლისო»

ჰო, ამის თქმას არ გვიშლის არც ერთი ჩვენი სტრატეგიული მებრძოლი, უფროს კმა უმცროსმა უნდა გაუგონოსო და ჩვენც თავის უფლად ვლანკავთ მათ, ვისკანაც იხინი თითო მიგვანიშნებან. გეკრა რა, თუ თვითონ სერიუს უყურებან და ფრთხილდებიან, ჩვენ კი მათ ხელში მსოლოდ ბრმა იარაღად ვიქცევით?! ის დიდია, ჩვენ კი — პატარა და დიდ კაცთან პატარა კაცსა როდის განსვლიან მართალი?!

სავლეთი ზურგს უკან ცალკე მებრძოლ ძალას დასცინის, ცალკე — ოპოზიციას. ზამოდან გიყურებან და შენ კი უფლება არ გაქვს, გეწყინოს რამე; შენ თურმე არც აზრი გაქვს და არც ფიქრი შეგიძლია; მამსასადამე, არც

მიზანი გეძნება, ჩაება რაღაც იდეების უქმ და მოუსვენარ ტრიალში. ამას ჩავგვიჩინებან და ლამის დავიჯერათ.
„ან რა საკადრისია დარბაისელ კაცისათვის იდეების ბარდებში გაბმა და ტრიალი! სხვა რომ არა იყოს-რა, იდეა ფრიალ

ვერც თოფიო. სტყუიან, თქვენმა მუხამ!

ილია ამ სარკაზმით დაუნდობლად ააშკარავებდა იმ გულშეკრებას, სიმახინიჯას, გორბობასა და ფარისევლობას, რომელსაც იმხანად ფიქრი უწოდებდნენ. ამდენი ხნის შემდეგ რისთვისღა გავიხსენებთ? სწორედ იმისთვის, რომ მანარე სიმახინიჯის თვალის განსწორება და გამოფხიზლება არც ჩვენ გვანდებდა; ისევე, როგორც იმ „მატრაკმეზას“, რომელსაც ბამჩინი

ლივ დააკვირდე, მაშინ შენც ჩემთან ამოიკვნივს და იტყვი: „ვართ-ლაო!“ („ზოგიერთი რამ“).

მაგრამ აი იმ კაცს, რომელიც ზემოთ დაუმსახურებლად ინტრიგანად მოვიხსენიეთ, ძალიან უნდა, შავი ფიქრები თავიდან მალე მოიშოროს, იმედები გაუმართლდეს და მეორე მოგვიბრუნდეს და გვიტხრას: თუ ახლაც ვერ ხედავთ, მუხას ვაშლი რომ არ ასხია, ბრმანი ყოფილხართო.

ეს ის განსაკუთრებული შემთხვევა იქნება, როცა მისი გამარჯვება გაგვახარებს და საკუთარი მარცხი არ გვეწყინება.

«მაქვს პატივი, მოგასხანოთ, რომ ენა მუხელში ჩამივარდა, ბრძანებისამებრ თქვენისა...»

ზღვიდან გამოსვენებული ხატი დააბრძანეს და საამდლოპელი პარაკლისი გადაიხადეს. იმ ადგილას ცივმა და საამო წყარომ ამოხეთქა. ამის შემდეგ ხატი ეკლესიაში შეაბრძანეს და საკურთხეველში დაასვენეს. მეორე დღით, კანდელის დასანთებამ ბერებს ხატი ადგილზე არ დახვდა. კეზნის შემდეგ იგი მონასტრის კარიბჭის კედელზე აღმოაჩინეს.

25 თებერვალი ივერიის ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის დღესასწაულია. პორტაიტის, ანუ ივერიის ღვთისმშობლის სასწაულთმოქმედი ხატის მადლით მრავალი სასწაული აღესრულება.

იმპერატორ თეოფილეს მეფობის პერიოდში (829-842) ბიზანტიის იმპერიაში ხატმებრძოლეთობის საშინელი ერესი მძვინვარებდა. იმპერატორის ბრძანებით, იმპერიის ყველა სოფელსა და ქალაქში მხედრები გადასული ხატებს ეძებდნენ და ანადგურებდნენ. ნიკიის მასწავლებელ ცხოვრობდა ერთი კაითი-ღმერთმანაჟი, რომელიც ფარულად ინახავდა ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატს. იმპერატორის გამოგზავნილმა მხადრებმა იპოვეს ეს ხატი, ერთ-ერთმა მათგანმა „მასწავლებელს“ დასცა პირსა ხატისა. მოხდა სასწაული: ნაიარაქვიდან სისხლმა იწმინდა.

შემიწვეული მხედრები იქა-ურობას გაეცალნენ. ქვეყნის მთელი ღამე ღვთისმშობლის ხატის წინაშე, დილით კი, ღვთის განგებით, მან ხატი ზღვასთან მიაბრძანა და ღვთისმშობლის ხატს ადგა, მაგრამ, როცა მიახლოვდა გადარჩეულს, ხატი ზღვის ნაპირს გაშორდა.

გამოხდა ხანი. ერთხელ, მიმწვივრისას, ათონის ივერთა მონასტრის ბერებმა ზღვაზე ნათლის სვეტი იხილეს. ეს ხილვა რამდენიმე დღე გაგრძელდა. წმიდა მთის მამები შეიკრიბნენ და თქვეს: „რაიმე იყოს მნთებარე ესე წყალთა შინა?“ ზღვის ნაპირზე ჩავიდნენ და ნახეს, რომ ნათლის სვეტი ღვთისმშობლის ხატს ადგა, მაგრამ, როცა მიახლოვდა გადარჩეულს, ხატი ზღვის ნაპირს გაშორდა.

ივერთა მონასტერში მოღვაწეობდა ერთი ქართველი ბერი — გაბრიელი. წმიდა მთის მამებს ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატის დასვენების შესახებ უთხრა: „შემოდი ზღვაში, ტალღებზე რწმენით გაიარე და ყველა იხილავს ჩემს სიყვარულს და წყალობას თქვენი საგანგებოა“.

ათონის ბერებმა ქართველთა მონასტრის მიაკითხეს, მოძებნეს გაბრიელი და გალობითა და საკმეველის კმევეთ ზღვის ნაპირთან ჩავიდნენ. გაბრიელი ზღვაში შევიდა, ტალღებზე, როგორც ხმელეთზე, ისე გაიარა და წმიდა ხატი ნაპირზე გამოაბრძანა.

ეს მოხდა ბრწყინვალე შვიდულის სამშაბათს. ზღვიდან გამოსვენებული ხატი დააბრძანეს და საამდლოპელი პარაკლისი გადაიხადეს. იმ ადგილას ცივმა და საამო წყარომ ამოხეთქა. ამის შემდეგ ხატი ეკლესიაში შეაბრძანეს და საკურთხეველში დაასვენეს. მეორე დღით, კანდელის დასანთებამ ბერებს ხატი ადგილზე არ დახვდა. კეზნის შემდეგ იგი მონასტრის კარიბჭის კედელზე აღმოაჩინეს, ჩამოაბრძანეს და ისევ საკურთხეველში შეასვენეს. ასე განმეორდა რამდენიმეჯერ. ბოლოს, ყოვლადწმიდა ქალწული ისევ გამოეცხადა გაბრიელს და უთხრა: „გამოეცხადე ძმაო, რათა

ამიერიდან უმეტეს არა გამხდინდნენ მე, რამეთუ მე მნებაეს არა იგი, რათა მიცადვდეთ თქვენ, არამედ რათა თვით მე გფარვიდეთ თქვენ, არა მხოლოდ ამა ცხოვრებასა შინა, არამედ მომავალსაცა და ვიდრემდე იხილევბოდეს საგანეს ამას შინა ხატი, არა მოგაკლდეს თქვენ მადლი და წყალობა ძისა ჩემისა“.

ბერები გამოუთქმელი სიხარულით აღვიხსნენ, იქვე ააგეს პატარა ტაძარი სადიდებლად ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლისა და საკვირველთმოქმედი ხატი შიგ დაასვენეს.

ერთ დროს მონასტერი ისე გაღარიბდა, რომ ფქვილიც კი არ გააჩნდა. ყოვლადღობის ძილში გამოცხადებია ღრმად დამწუხრებულ წინამძღვარს და უთქვამს: „რად სწუხარ, შვილო, ფქვილის უქონლობის გამო? ნადი და ისინი საგანგებოდ გადგინდეს, რათა დარწმუნდეთ თქვენდაიმი ჩემს მხარეზე“.

წამოხდა წინამძღვარი, მიაშურა ბუდეებს და იხილა, რომ იგი პირთამდე სავსე იყო ფქვილით. მაშინვე უხმო ძმებს და უამბო მომხდარი ამბის შესახებ. გაოცებულმა და სიხარულისგან გულაჩუყებულმა ბერებმა ერთხმად განადიდეს უფალი და მარადის ქაღალდი.

სხვა დროს ღვთისმშობლის ხატის დედოფალმა ისე გაავსო ყველა ჭურჭელი, რომ ღვინო ძირს იღვრებოდა. ისეთი სასიამოვნო და გემრიელი იყო, რომ ყველა დარწმუნდა, იგი სასწაულთმოქმედი იყო და არა ბუნებრივი.

ერთხელ კიდევ ზეთისხლითა და ოსპით აავსო მონასტერი. სავანის კარიბჭესთან დავანებული საკვირველთმოქმედი ხატი ხშირად არ უშვებდა მონასტერში ისეთ ადამიანებს, რომლებსაც მძიმე, მოუწინავე ტოლი ცოდვა ჰქონდათ სულში, და როცა ზოგიერთი მათგანი ფარულად ცდილობდა სავანეში შესვლას, უსულოდ ეცემოდა მინაზე.

წარსულში ეგეოსის ზღვა მეკობრეთა სიმრავლით იყო დასავსებული. მონასტერზე მათი ერთ-ერთი თავდასხმის დროს არაბმა მეკობრემ მუხით ჭრილობა მიაციენა ივერიის ღვთისმშობლის ხატს, საიდანაც მეყსეულად სისხლმა იფეთქა. თავზარდაცემულმა შეინანა თავისი დანაშაული ღვთისმშობლის წინაშე, იწამა მისი ძე და მოინათლა. აქვე დარჩა და მცირე ხანში ბერად აღიკვეცა. იგი მთელი სიცოცხლის მანძილზე ტირილით ევედრებოდა მამებს, რომ მისთვის ბერობის სახელი და მასკინოსი კი არ ეწოდებინათ, არამედ „ბარბაროსი“. დაყუდებული ცხოვრებით იგი სინამდის მიემთხვია, და ახლა წმიდა ბარბაროსი ივერიის ღვთისმშობლის ტაძარშია დახატული — შავი, როგორც მოსე ეთიოპელი, და ხელთ პირვანდელი საჭურველი უპყრია: მახვილი, ისარი და მშვილდი.

1308 წელს ივერთა მონასტერი სასტიკად დაარბიეს სპარსელებმა, რომლებიც მიუახლოვდნენ ათონის მთას 15 ხომალდით და ალყა შემოარტყეს ივერთა მონასტერს. უსჯულო-

ღვთისმშობლის ხატისა ყოვლადწმიდა ღვთისმშობლის ხატისა

თა სიმრავლით შეშინებულმა ბერებმა გამოიტანეს ტაძრებიდან წმიდა ჭურჭელი, მათთან ერთად კარიბჭის ხატიც და ციხე-კოშკს შეაფარეს თავი. მონასტერში შემოჭრილმა ბერებმა ბერებმა გულის სიღრმეებიდან ცრემლით დაღვრილად მიმართეს უმონაყოლო ძარცვა და მათგან ტაძრის გუმბათის ჩამონგრევაც მოინადინეს. ამ მიზნით

ბა. ვერ მოასწრეს მონასტრის საუნჯით დატვირთულმა ხომალდებმა ნაპირისგან მოშორება, რომ ამოვარდა სასტიკი ქარიშხალი და მთელი ფლოტი ზღვის უფსკრულში დაინთქა. გადარჩა მხოლოდ ის გემი, რომელზეც იმყოფებოდა სპარსთა მეთაური — ამირა. მან ეს უბედურება სავანის გაძარცვისათვის მოვლენილ ღმრთის სამართლიან რისხვად აღიარა, შენდობა და ღმრთის წინაშე მთხოვა მამებს, დაუბრუნა მონასტერს ნაძარცვი ქონება და თვითონ გაიქცა შედრწუნებულად.

XVIII საუკუნეში ათონის მთა მოილოცა მეფე ტიმოთე გაბაშვილი. ივერთა მონასტერში, ერთ ადგილას მას ხანძრის კვალი შეუნიშნავს და მიზეზი უკითხავს. მისთვის განუმარტავთ: ამ ორი წლის წინათ ერთმა ბერმა ღამით შეაღო ტაძარი სალოცავად და იხილა ბრწყინვალედ მოსილი ქალი, რომელმაც გაკვირვებულ ბერს მიუღო: „წადი, აცნობე ძმებს, თქვენი მონასტერი იწვისო!“ ბერმა განგაში ატეხა და ცეცხლი სწრაფად ჩააქრეს. ამგვარად გადარჩა ივერთა სავანე.

1821 წლის ბერძენთა აჯანყების საშინელ პერიოდში თურქი ჯარისკაცებით აივსო ათონის მთის ყველა სავანე, რომლებსაც დამპყრობელთა შენახვა და ხაზინაში უზარმაზარი გადასახადების შეტანა დაეკისრათ. დაცარიელდა ივერთა სავანე, აქ დარჩა მხოლოდ რამდენიმე ბერი. ღამ-ღამობით თურქები ხედავდნენ ქალს ყრმით ხელში. ამ ამბავმა მათ აფიქრებინა, რომ ბე-

ახლა წმიდა ბარბაროსი ივერიის ღვთისმშობლის ტაძარშია დახატული — შავი, როგორც მოსე ეთიოპელი, და ხელთ პირვანდელი საჭურველი უპყრია: მახვილი, ისარი და მშვილდი

რებს იქ სხვა ქალებიც ჰყავდათ გადამალული. მოუხმეს მონასტრის დარაჯს, ბერ-დიაკონ გრიგოს და მისი წამების ფასად სცადეს გამოეკვით, თუ ვინ იყო ის იღუმენი სტუმარი, ღამით რომ ჩნდებოდა და კვლავ უჩინარდებოდა ხოლმე. სასტიკად ნაგვემი და დასისხლიანებული ბერი კარიბჭის ღვთისმშობლის ხატთან მიუძღვა მათ და უთხრა: „ეს არის!“ ჯარისკაცები შიშითა და კანკალით გაეცალნენ იმ ადგილს.

ერთხელ მღვდელმა, რომელსაც ივერიის ღმრთისმშობლის ტაძარში ყოველდღიური ნირვა-ლოცვისა და პარაკლისების აღსრულება ჰქონდა დავალებული, თვალი მოჰკრა ზეციური სიმშვენიერის ქალს შავ შესამოსელში; მას ხელში ცოცხი ეკავა და მონასტერს ჰგვიდა. მღვდელი ადგილზე გაეცადა, როდესაც მონასტერში ქალი იხილა და ისიც ცოცხით ხელში, მერე მხნეობა მოკრიბა და ჰკითხა: „აქ რას აკეთებ, მონასტერს ჰგვიდა?“ უცნობმა უპასუხა: „რასაკვირველია. მოვიდა დრო, რომ გავწმინდო იგი, რადგან ამდენი წელია არავის გამოუგვია!“

ეს ამბავი მოხდა ბრწყინვალე შვიდულის კვირას, ანუ ენ. თომას კვირას. მართლაც, არ გასულა დიდი ხანი, რომ სულთანმა გამოსცა განკარგულება ათონის მთიდან თურქეთის ჯარების გამოსვლის შესახებ. მას შემდეგ ყოვლადწმიდა ქალწულის სადიდებლად და საამდლოპლად თომას კვირას ყველა ტაძარში სრულდება ღამისთევით ლოცვა. რამეთუ ცოცხით, რომელიც ღმრთისმშობლის შეწვევის ნიშანი იყო, თურქები გახვეტილ იქნენ წმიდა მთიდან და ღმრთისმშობლის სავანე გაიწმინდა სიბილნისა და უკეთურებისაგან.

პორტაიტის, ანუ ივერიის ღვთისმშობლის სასწაულთმოქმედი ხატის მადლით მრავალი სასწაული აღესრულება.

მომზადდა წიგნებიდან: „წმიდანთა ცხოვრება“, ტომი I, თბილისი, 2001 წ. და „ივერიის ღმრთისმშობლის ხატი“, თბილისი, 1999 წ.

პიიზანტის დღიური

www.geworld.ge
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ავტორი დღიურებს ა2017 წლის 16 ოქტომბრიდან იწყებს და 29 დეკემბრით ასრულებს. ამ ორ-ნახევარი თვის ცხოვრება, განცდები, ფიქრები, სევდა და ნაღველი მან მომლოცავის, ლირიკული გადახვევებისა და ა.შ. სახით გვანახლა, თანაც მდიდრული მხატვრული თხრობით. კაცთმოყვარული სულისკვეთებით გაჟღერებული მისი ავტობიოგრაფიული, დოკუმენტური თხზულება უთუოდ დიდ ყურადღებასა და შეფასებას იმსახურებს.

ასეთად მივიჩნეე მე, მკითხველმა, ქუთაისელი ჟურნალისტი, ქალბატონი ლელა თოლორდავა, როცა მის ვრცელ თხზულებას, 330 გვერდზე განფენილს, გავცვანი. ნიგნს იტალიური სახელწოდება აქვს — „ბადანტე“, რაც ქართულად მომვლელს ნიშნავს. ეს ერთსიტყვიანი სათაური, თანაც იტალიური, ნიგნის მხატვრულ ღირსებას კიდევ უფრო აძლიერებს. მკითხველის თავიდანვე დასარწმუნებლად, რომ შესანიშნავ მხატვრულ თხზულებას ეცნობა, მოვიყვან ციტატას ავტორის წინათქმიდან:

„სხვა ათასობით ქართველი ქალის მსგავსად, 2017 წლის ოქტომბერში მეც გავუყევი ევროპის გზას, ოღონდ არა ტურისტი, არამედ როგორც სამუშაოს მაძიებელი, ოჯახის მარჩენალი... ასე აღმოვჩნდი იტალიაში, ქალაქ რეჯო კალაბრიაში, მარების ოჯახში. სწორედ იქ სენიორ დომენიკოს ბადანტეობისას ჩემი ყოველდღიურობის შემადგენელი ნაწილი გახდა ფეისბუქსტატუსებად დღიურების წერა, რომელთა ნიგნად გამოსაცემად მკითხველმა შემაგულიანა. აქ მარტო ჩემი ამბავი არაა, ამ ფურცელზე ათასობით ბადანტედ ქცეული ქართველი ქალის თავგადასავალია. მე ახლაც ბადანტე ვარ ტოსკანას მხარეში. ფეისბუქსტატუსებიც კვლავ ჩემი ყოველდღიურობაა სამშობლოში მალე დაბრუნების იმედით, ყველა ემიგრანტს ვუძღვნი ამ ნიგნს...“

ავტორი დღიურებს ა2017 წლის 16 ოქტომბრიდან იწყებს და 29 დეკემბრით ასრულებს. ამ ორ-ნახევარი თვის ცხოვრება, განცდები, ფიქრები, სევდა და ნაღველი მან მომლოცავის, ლირიკული გადახვევებისა და ა.შ. სახით გვანახლა, თანაც მდიდრული მხატვრული თხრობით. კაცთმოყვარული სულისკვეთებით გაჟღერებული მისი ავტობიოგრაფიული, დოკუმენტური თხზულება უთუოდ დიდ ყურადღებასა და შეფასებას იმსახურებს. ვკითხულობდი ნიგნს და საკუთარ თავს სულ უფრო ვარწმუნებდი, რომ მხატვრული სიტყვაობით შემეკობილ დოკუმენტურ, ავტობიოგრაფიულ რომანს ვეცნობოდი; ცოტას ვყოყმანობდი კიდევ — ხომ არ ვაჭარბებ-მეთქი.

და, აი, ნიგნის 36-ე გვერდზე ჩემთვის კარგად ცნობილი, ნიჭიერებითა და სათნოებით გამორჩეული ჟურნალისტიკების — ეთერ ნაცვლიშვილისა და ნანული ცხვარიანის სახელებს წავანყდი, რომლებიც განსაზღვრავენ ქალბატონ ლელას ჟურნალისტობიდან მხატვრული სიტყვის ოს-

ტატად გარდასახვას. ალტაცება ვერ დავმალე, როცა ნიგნში ქალბატონი ლელას მისამართით ქალბატონი ეთერის ხაზგასმით გამოთქმული ქება ვიხილე: „ნამდვილი, ნამდვილი მწერალი ხარ ლელა!“ გამიხარდა, თურმე მეც შემძლებია ნიგნის მხატვრული სიტყვიერების დანახვა. სილაგაზითა და სათნოებით შემოკრიბ ქალბატონ ლელას იტალიაში ჩასვლისთანავე გაუჩინდა თავისი თანამოქალაქის ორი დომენიკოს სახით. პირველმა დომენიკოსმა, 85 წლის ბერიკაცმა, რომელსაც ქალბატონი ლელა ბადანტედ მოეპოვინა, ინატრა: ნეტავი 40-45 წლისა ვიყო, ლელას ხელს ვითხოვდი. მეორე — ახალგაზრდა დომენიკო, ლელაზე 5 წლით უფროსი, ზღვის ღამაზ სანაპიროზე დასასვენებლად ჩამოვიყვანე ლელას თავისი ინიციატივით გაეცნო. მოვუსმინოთ თვით ქალბატონ ლელას: „ვიღაცის მზარამ სხვაზე ალგური მოგრიქიდა. მზაც ანათებად, მარამ მაინც მზარამ ვაგრაღა... ნიგნი ამოვიღე, „ქართულ-იტალიური სასაუბრო“... გატყობის გვირგვინ ბადავფურცელ და „მი კია მო (მი მქვიან)“ ლელა — ლეი კომა სი კიანა (შინ რა ბქვიან)?.. რამდენიმეჯერ ჩურჩულით ბადანტეობა... ნეტავ პრაქტიკაში თუ ვიტყვი უპაცდომოდ?! პრაქტიკაში რა დავაყოვნე; იმ ვიღაცის მზარამ მომიხალხოვდა და თავზე წამომაფდა. „კონსენსა (სალამო მშვიდობისა)“ მითხრა... ახლავე. სიმათიური იტალიელი მაღბას თავზე, შემდეგ გვირგვინით მომიჯდა“.

ქურნალისტი, დიდაბულ მწერლად გარდასახული

ვიელოვანე, საქართველოს ხელისუფლება «ბადანტეს» და მის ავტორს უყურადღებოდ არ დატოვებს. ჩემი ღრმა რწმენით, ნიგნი «ბადანტე» უმალეს პრემიას იმსახურებს და მკვირ, ასეც იქნება. ის თბილისში გამოცემულ «მერიდიანს» დააბეჭდა მხიკა ტიკაჟით. მკვირ, რომ სხვალენიფო იზრუნებს დიდი ტიკაჟით მის გამოცემად

ის ოთხ გვერდზეა განფენილი. მას გასაცნობად მკითხველს ვუტოვებ. ეს დომენიკო კიდევ ბევრჯერ ეთაყვანა მშვენიერებას; ერთ-ერთი შეხვედრისას დიდი სითბოთი ცოლობა სთხოვა. ალღევებით იკითხება ნიგნის შესატყვისი გვერდი,

შეიძლება, თვალზე ცრემლიც მოგადგეთ. თქვენი გასაცნობი ნიგნი დახუნძულა ავტორისეული მონოლოგებით მონატრებულ ოჯახზე, თვალბატულა შვილებზე — ლილესა და ლუკაზე, საყვარელ დედაზე. „ქუთაისი დამესიზმრა; ნითელ ხიდზე ვიდექი აყვავებულ მაგნოლიასთან და არჩილ გენავა ფოტოებს მიღებდა... უცებ დომენიკო ბაბუს ძახილმა გამაღვიძა — ლელა აქვა (წყალი)!.. დავალევი. გათენებამდე ცხრა სიზმარი ვნახე“. სიზმარში ქალბატონ ლელას ხშირად ჩამოვყავართ მშობლიურ ქუთაისში. გვიხატავს აქაური ცხოვრების ჭირვარამს; შემდეგ ისევ იტალიურ ამბებზე, მასავით ბადან-

ტე, ანუ მომვლელად მომსახურე ქართველი ქალების ცხოვრებას დიდი სითბოთი გადმოვცემს. ემოცია გენება? ნიგნის კითხვისას ბევრს მიიღებთ. ბოლოს გეტყვი: პირველ იტალიაში ბადანტედ მხოლოდ 3 თვეს იმუშავა. 2018 წლის 2 იანვარს ქუთაისში დაბრუნდა. მალე ისევ იტალიას მიაშურა — ბადანტეობას დღესაც განაგრძობს ტოსკანას მხარეში. ქალბატონ ლელას შესანიშნავ ნიგნის უყურადღებოდ დატოვებას მე, ისტორიკოს-პოლიტოლოგი, ისტორიულ ცოდვად ჩავთვლი. ეს, პირველად მრავალი წლის შემდეგ, ლელა თოლორდავამ დაგვიწერა იტალიაში ქართველ ქალთა ბადანტეობის მხატვრული სიტყვიერებით შემეკობილი ვრცელი ისტორია. ვიმედოვნებ, საქართველოს ხელისუფლება აღნიშნულ ნიგნს და მის ავტორს უყურადღებოდ არ დატოვებს. ჩემი ღრმა რწმენით, ნიგნი „ბადანტე“ უმალეს პრემიას იმსახურებს და მჯერა, ასეც იქნება. ის თბილისში გამოცემულ „მერიდიანს“ დაბეჭდა (ISBN987-9941-25-887-9) მცირე ტირაჟით. მჯერა, რომ სახელმწიფო იზრუნებს დიდი ტირაჟით მის გამოსაცემად.

«სხვა ათასობით ქართველი ქალის მსგავსად, 2017 წლის ოქტომბერში მეც გავუყევი ევროპის გზას, ოღონდ არა ტურისტი, არამედ როგორც სამუშაოს მაძიებელი, ოჯახის მარჩენალი... ასე აღმოვჩნდი იტალიაში, ქალაქ რეჯო კალაბრიაში, მარების ოჯახში. სწორედ იქ სენიორ დომენიკოს ბადანტეობისას ჩემი ყოველდღიურობის შემადგენელი ნაწილი გახდა ფეისბუქსტატუსებად დღიურების წერა, რომელთა ნიგნად გამოსაცემად მკითხველმა შემაგულიანა. აქ მარტო ჩემი ამბავი არაა, ამ ფურცელზე ათასობით ბადანტედ ქცეული ქართველი ქალის თავგადასავალია. მე ახლაც ბადანტე ვარ ტოსკანას მხარეში. ფეისბუქსტატუსებიც კვლავ ჩემი ყოველდღიურობაა სამშობლოში მალე დაბრუნების იმედით, ყველა ემიგრანტს ვუძღვნი ამ ნიგნს»

ყველასადმი კეთილი სურვილებით, ვივი გუარაშიაძე, ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორი, პოლიტოლოგი ქუთაისიდან

მიუხედავად ვალიევას წარუმატებლობისა ინდივიდუალურ შაჯირბაზაში, ეთერ თუთბარიძის სხვა აღზრდილებმა შესანიშნავად იასპარეზეს: ფიგურული ციგურაოების ქალთა ინდივიდუალურ შაჯირბაზაში ოლიმპიური ოქროს მედალი მოიპოვა ანა შჩერბაკოვამ, ვერცხლის — ალექსანდრა ტრუსოვამ. აღსანიშნავია, რომ საქართველოს სახელით მოასპარეზე მორის ყვითელაშვილის მწვრთნელიც ეთერ თუთბარიძეა.

20 თებერვალს პეკინში საზეიმოდ დაიხურა ზამთრის XXIV ოლიმპიური თამაშები. ოლიმპიურ თამაშებში, რომელიც 4-დან 20 თებერვლამდე მიმდინარეობდა, მასში 91 ქვეყნის 2800-ზე მეტი სპორტსმენი მონაწილეობდა. გათამაშდა მედლების 109 კომპლექტი სპორტის 7 სახეობაში (15 დისციპლინაში).

ზამთრის XXIV ოლიმპიური თამაშების დახურვის, ისევე, როგორც გახსნის ცერემონია გაიმართა პეკინის ეროვნულ სტადიონზე, რომელიც ცნობილია, როგორც „ჩიტის ბუდე“. ეს სტადიონი პირველია ისტორიაში, რომელზეც ზაფხულისა და ზამთრის ოლიმპიური თამაშების გახსნისა და დახურვის ცერემონიები გაიმართა.

პეკინის ოლიმპიურ თამაშებში საქართველოდან 9 სპორტსმენი მონაწილეობდა.

სკანდალები ოლიმპიადაზე

პეკინის ოლიმპიადა რამდენიმე სკანდალით აღინიშნა. კერძოდ, რამდენიმე ქვეყანამ — აშშ-მა, ავსტრალიამ, ბელგია, დიდმა ბრიტანეთმა, დანია, კანადამ, კოსოვომ, ლიეტუვამ და იაპონიამ — დიპლომატიური ბოიკოტი გამოაცხადა ოლიმპიადას, მიზეზად ჩინეთის პროვინცია სინძიანში მუსლიმი უიღურების უფლებების შელახვა დაასახელა.

მეორე სკანდალი გამოიწვია 15 წლის ნიჭიერი რუსი მოციგურავის, **კამილა ვალიევა**, დოპინგ-სინჯში, რომელიც ოლიმპიადის დაწყებამდე 2 თვით ადრე, გასული წლის 25 დეკემბერს აუღეს, აკრძალული პრეპარატის — ტრემეტა-

ზიდინის უმნიშვნელო რაოდენობის აღმოჩენამ (აღსანიშნავია, რომ ვალიევას დოპინგ-ტესტები უშუალოდ ოლიმპიადაზე უარყოფითი იყო). ბევრი მიმომხილველის აზრით, კამილა ვალიევას გარემო დასავლური პრესის მიერ აგორებული სკანდალი დადგმული სპექტაკლი გახლდათ, რომელმაც უარყოფითად იმოქმედა გოგონას ფსიქოლოგიურ განწყობაზე. ვალიევამ გუნდურ ჩათვლაში რუსეთის ნაკრებთან ერთად ოქროს მედალი მოიპოვა, ინდივიდუალური პირველობის ფავორიტადაც ითვლებოდა, მაგრამ, მიუხედავად თავდაპირველი ლიდერობისა, ცუდად იასპარეზა და მხოლოდ მეოთხე ადგილს დასჯერდა.

„ტურებივით მიესივნენ“, — ასე შეაფასა ცნობილმა მწვრთნელმა **ეთერ თუთბარიძემ** თავისი შეგირდის, კამილა ვალიევას, გარემო აგორებული სკანდალი. მიუხედავად ვალიევას წარუმატებლობისა ინდივიდუალურ შაჯირბაზაში, ეთერ თუთბარიძის სხვა აღზრდილებმა შესანიშნავად იასპარეზეს: ფიგურული ციგურაოების ქალთა ინდივიდუალურ ასპარეზობაში ოლიმპიური ოქროს მედალი მოიპოვა **ანა შჩერბაკოვამ**, ვერცხლის — **ალექსანდრა ტრუსოვამ**. აღსანიშნავია, რომ

ზამთრის XXIV ოლიმპიური თამაშები დასრულდა

საქართველოს სახელით მოასპარეზე **მორის ყვითელაშვილის** მწვრთნელიც ეთერ თუთბარიძეა.

მართვლი სპორტსმენები პეკინის ზამთრის ოლიმპიადაზე

ქართველმა სპორტსმენებმა პეკინის ოლიმპიურ თამაშებში მედალი ვერ მოიპოვეს, მაგრამ პირადი მაჩვენებლები გაიუმჯობესეს.

* **კარინა საფინასა** და **ლუკა ბერულავას** წყვილმა ფიგურულ სრიალში მე-9 ადგილი დაიკავა. ეს საუკეთესო შედეგია ქართველ სპორტსმენტა შორის.

* მამაკაცთა ერთეულთა თანრიგში მე-10 იყო **მორის ყვითელაშვილი**. მან **ელენე გაღვიანიშვილის** 2006 წლის მიღწევა გაიმეორა.

* ქალთა შორის ერთეულთა თანრიგში მე-11 ადგილი დაიკავა **ანასტასია გუბანოვა**.

* ყინულზე ცეკვაში მე-19 ადგილზე გავიდნენ **მარინა კაზაკოვა** და **ბიორგი რევი**.

* გიგანტურ სლალომში 34-ე იყო მოთხილამურე **ნიკო ნიკლაური**;

* სლალომში 32-ე ადგილი დაიკავა **სოსო ჯაფარიძემ**;

* მოციგურავე **საბა ჭუმბარიტაშვილმა** ოლიმპიადაზე გამოსვლა 31-ე ადგილზე დაასრულა.

ოლიმპიადაზე ტრადიციულად ძლიერად იასპარეზეს **ნორვეგიელმა** სპორტსმენებმა, რომლებმაც 16 ოქროს, 8 ვერცხლისა და 13 ბრინჯაოს მედალი დამსახურეს.

პეკინის ზამთრის ოლიმპიური თამაშები დახურულად გამოაცხადა საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტმა **თომას ბახმა**.

პეკინის მერმა, საორგანიზაციო კომიტეტის ხელმძღვანელმა **ჩენ ძინინმა** ოლიმპიური დროშა გადასცა თომას ბახს, რომელმაც, თავის მხრივ, ეს დროშა გადაულოცა 2026 წლის ზამთრის ოლიმპიური თამაშების მასპინძელი ქალაქების — **მილანისა** და **კორტინა დ'აშპეცოს** — მერებს.

ზამთრის XXV ოლიმპიური თამაშები 2026 წლის 6-22 თებერვალს გაიმართება.

მოამზადა **ნიკა კორინთელა**

მედალების მიხედვით საუკეთესო ათეული ასე გამოიყურება

აღიერი	ქვეყანა	ოქრო	ვერცხლი	ბრინჯაო	სულ
1	ნორვეგია	16	8	13	37
2	გერმანია	12	10	5	27
3	ჩინეთი	9	4	2	15
4	აშშ	8	10	7	25
5	კანადა	8	5	5	18
6	რუსეთი	8	5	4	17
7	სამხრეთი კორეა	7	7	4	18
8	შვეიცარია	7	2	5	14
9	ავსტრია	6	12	14	32
10	იტალია	5	7	2	14

ალექსანდრა ტრუსოვა, ეთერ თუთბარიძე, კამილა ვალიევა და ანა შჩერბაკოვა

გილოცავთ, გეგობრებო!

გულით და სულით გილოცავთ სამშობლოს დამცველის დღეს — მამაცობის, გმირობის, სამშობლოსადმი თავდავინებულ სამსახურის ზეიმს! ვულოცავ ყველას, ვისთვისაც ძვირფასია ეს დღე, ძვირფასია ეს ფასეულობები!

ჩემთვის დაუვინყარია საბჭოთა არმიის რიგებში მსახურობის დრო (1.09.1965-იდან 26.12.1968-მდე), დრო, რომელიც რთული, მაგრამ სამხედრო მეგობრობით გამთბარი იყო, რომელსაც ახლდა სიამაყის განცდა, რომ ვემსახურებო მშობელი ხალხის მშვენიერ ძალებს, რომლებიც მშვენიერად იბრძოდნენ უზრუნველყოფის, სიყვარულის, ნაყოფიერი შრომის პირობების უზრუნველყოფის, ისევე, როგორც მშვიდობის მთელ მსოფლიოში. როგორ შემიძლია, დავვიწყო ჩემი თანამოსახურენი: კახაკი **ანატოლი ვასილიძე** და **პროკოპი**, კრასნოდარის მხარის სოფელ ვერიოვიკინიდან, **ქარ-**

იმჟან დალაბაძის ქა აბულ-რაზაკოვი უზუბეკეთიდან, ციმბირელი **ალექსანდრე დიმიტრის ქა ბრიუსანოვი** და ბევრი სხვა — ყველას ვერ ჩამოვთვლი. ყოველი ჩვენგანი ამაყობდა თავისი ეთნიკური წარმომავლობით და პატივს სცემდა სხვებს. სწორედ მეგობრობით, ურთიერთპატივისცემითა და თანასწორობით ახდენდნენ ჩვენი ხალხები საოცრებებს როგორც ბრძოლის ველზე, ისე შრომის ფრონტზე. გახსოვდეთ, მეგობრებო: ჩვენ მტრის არ გვეშინოდა, მაგრამ ვერაფერი გვეშინოდა შემოვიდა არა ქვემე-

ხების ქუხილითა და ტანკების მუხლუხების გრუხუნით, არამედ ვერცხლის ჭლარუნის „დემოკრატიული“ აკომპანემენტის ქვეშ და შეძლო, ხინჯი გაეჩინა ჩვენს ხალხებს შორის. ჩვენი დიდი სამშობლო აღარ არსებობს, ისევე, როგორც ჩვენი დაუმარცხებელი და ლეგენდარული საბჭოთა არმია. ეს უმწარესი გააკვეთილია ჩვენთვის, რომლიდანაც ყველამ სწორი დასკვნები უნდა გავაკეთოთ. ყოველივე ამის გათვითცნობიერება განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ახლა, როდესაც იგივე მტერი, რომელიც ყველა ჩვენი ხალხის მტერია, იქცევა, როგორც ტურების ხროვა; ცდილობს, ალყა შემოარტყას რუსეთს და თანაც „რუსულ საფრთხეზე“ გააკვივოს. თავისი არსებობის განმავლობაში, რუსეთი და

ტარიელ სუსნიაშვილი

რუსი ხალხი არასოდეს არ ავლენდა აგრესიას. რუსეთი, განსხვავებით სხვა დიდი სახელმწიფოებისგან, არასოდეს არ ავის დამუქრებია გაქრობით, განადგურებით, მაგრამ იყო საპირისპირო შემთხვევები, როდესაც რუსეთში პრობლემები წარმოიშობოდა, მის წინააღმდეგ გარედან არაერთ-

ხელ განხორციელებულა აგრესია, მაგრამ გამარჯვებული ყოველთვის მაინც რუსი ხალხი გამოდიოდა, რუსეთი უფრო ძლიერი და დიდი ხდებოდა. ესეც უნდა გვახსოვდეს. მჯერა, რომ მართალი საქმე ამჯერადაც გაიმარჯვებს. მსურს, მხოლოდ დავძინო, რომ დღევანდელ მძიმე ჟამს

იზრდება ე.წ. სახალხო დიპლომატიის როლი ჩვენი ქვეყნების ურთიერთობებში. ამ სახალხო დიპლომატიის ერთ-ერთ შემადგენელ ნაწილად შეიძლება სოციალური ქსელები იქცნენ, ნაცვლად მათი ამჟამინდელი ფუნქციისა, ხალხთა შორის დაპირისპირების გაღვივებისა და ადამიანების ზოგადი გამოთავყვანებისა. როგორი სოცქსელი არ არის ინტერნეტში, გარდა ქსელისა ან საიტისა, რომელსაც მე ასე დავარქმევდი — „Однополчане“ („თანაპოლკელები“). იქნებ, ვინმემ დღესმე გადანყვიტოს ასეთი პროექტის განხორციელება?

საუკეთესო სურვილებით, სამხედრო ნაწილი **И.И. 75059-ის** ოცეულის მეთაური, სერჟანტი **ტარიელ სუსნიაშვილი**

P. S. ბატონო ტარიელის ეს მილოცვა რუსულ ენაზე რუსულ საიტებზე გამოქვეყნდა და შეიძლება ითარგმნა ქართულად.

შვედეთს ნატოს წევრობა არ სურს

შვედეთის ხელისუფლებამ ოფიციალურად განაცხადა უარი ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის წევრობაზე. ამის შესახებ ნათქვამია შვედეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის ან ლინდეს მიერ ხელმოწერილ 2022 წლის საგარეო პოლიტიკურ დეკლარაციაში. „მთავრობას განზრახული არ აქვს, განაცხადი შეიტანოს ნატოს წევრობაზე. შვედეთის უსაფრთხოების პოლიტიკა უცვლელი რჩება. სამხედრო ალიანსებისგან თავისუფლება კარგ სამსახურს გვინებს და ხელს უწყობს სტაბილურობასა და უსაფრთხოებას ჩრდილოეთ ევროპაში“, — განაცხადა შვედეთის საგარეო უწყების ხელმძღვანელმა დოკუმენტის პარლამენტში წარდგენისას.

უფრო ადრე ნატოს გენერალურმა მდივანმა **ანდრე ჟენერალურმა სენმა** შვედეთს „სასურველი პარტნიორი“ უწოდა და დასძინა, რომ, მთავრობის შესაბამისი ინიციატივის შემთხვევაში, შვედეთს შეუძლია, მეორე დღევე გახდეს ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის წევრი. აღსანიშნავია, რომ საქართველო და უკრაინა, უკვე 14 წელია, ნატოს კარზე ამაოდ აკაკუნებენ. თეთრი სახლის პრესმდივანმა **ჯინ უსაკიმ** 16 თებერვალს განაცხადა, რომ უკრაინის ნატოს სრულუფლებიან წევრად მიღების საკითხი ჯერ არ დამდგარა.

lenta.ru-ზე გამოქვეყნებული მასალის მიხედვით მოაქვია ნიკა კორინთელა

უკრაინის პრეზიდენტი პრესმდივან დიმიტრ პესკოვის თქმით, უკრაინის გარშემო შექმნილ ვითარებაზე პუტინთან დასავლეთის ქვეყნების ლიდერების საუბრის ტონალობა „მკვეთრად საწინააღმდეგოა ამ სახელმწიფოების მდიაში გაჩაღებული ისტერიკისგან“ — დასავლეთის ქვეყნების ლიდერები პუტინთან პირისპირ საუბარში სანქციებით კი არ იმუქრებიან, სხვანაირად ჭიკჭიკებენ.

პესკოვმა ისიც თქვა, რომ, საჭიროების შემთხვევაში, კრემლს შეუძლია პუტინსა და უცხოელ ლიდერებს შორის საუბრების ჩანაწერების გამოქვეყნება, როგორც ეს უკვე გაკეთდა საფრანგეთის პრეზიდენტ **მაკრონის** შემთხვევაში. „იმედი მაქვს, საქმე იქამდე არ მივა, რომ პრეზიდენტების მოლაპარაკებების დახურული ნაწილის ჩანაწერები შეიქმნეს გამოსაქვეყნებელი, მაგრამ, თუ ჩვენი პრეზიდენტის სიმართლის დამტკიცება გახდა საჭირო, ჩვენ ამას გავაკეთებთ“, — განაცხადა პესკოვმა.

დასავლეთი ურსხვად სრუობს

ნაოვნია უნიკალური დოკუმენტი, რომელიც ადასტურებს დასავლეთის დაპირებას მოსკოვისადმი, რომ ნატო აღმოსავლეთით არ გაფართოვდებოდა. დოკუმენტი, როგორც Der Spiegel-ი განმარტავს, ბრიტანეთის ეროვნულ არქივში ამერიკელმა პოლიტოლოგმა, ბოსტონის უნივერსიტეტის პროფესორმა ჯოჰანა შიფრინსონმა აღმოაჩინა.

გერმანული გამოცემა Der Spiegel-ი იუნყება, რომ ნაპოვნია საარქივო დოკუმენტი, რომლითაც დასტურდება დასავლეთის დაპირება მოსკოვისადმი, რომ გერმანიის გაერთიანების შემდეგ ნატო აღმოსავლეთით არ გაფართოვდებოდა. დოკუმენტი, როგორც Der Spiegel-ი განმარტავს, ბრიტანეთის ეროვნულ არქივში ამერიკელმა პოლიტოლოგმა, ბოსტონის უნივერსიტეტის პროფესორმა ჯოჰანა შიფრინსონმა აღმოაჩინა. ეს დოკუმენტი წარმოადგენს საოქმო ჩანაწერს აშშ-ის, დიდი ბრიტანეთის, საფრანგეთისა და გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროების პოლიტიკური დირექტორების მოლაპარაკებებისა, რომელიც 1991 წლის 6 მარტს ბონში გაიმართა. ამ შეხვედრაზე განიხილებოდა ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის უსაფრთხოება. დოკუმენტის თანახმად, გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს პოლიტიკური დირექტორი იუზებან პრობოგის შეხვედრაზე ამტკიცებდა:

„ჩვენ 2+4-ის მოლაპარაკებებზე (გერმანიის გაერთიანების შესახებ, გერ-ისა და გდრ-ის, ასევე აშშ-ის, სსრკ-ის, დიდი ბრიტანეთისა და საფრანგეთის მონაწილეობით) ნათლად გამოვხატეთ პოზიცია, რომ ჩვენ არ ვაფართოვებთ ნატოს მდინარე ოდერს იქით, ამიტომ პოლონეთსა და სხვებს ნატოში განევრებას ვერ შევთავაზებთ.“
იურგენ პრობოგის თქმით, მოსაზრება შეთანხმებული იყო ფედერალურ კანცლერ **ჰელმუტ კოლთან** და საგარეო საქმეთა მინისტრ **ჰანს-**

დიტრის ბენშეიტანს. აშშ-ის წარმომადგენელი რაიმონდ ზაიცი, როგორც დოკუმენტშია აღნიშნული, დათანხმდა: „საბჭოთა კავშირისთვის ნათელი გახდა 2+4 მოლაპარაკებებზე, ისევე სხვა მოლაპარაკებებზე, რომ არ ვაპირებთ, ვისარგებლოთ აღმოსავლეთ ევროპიდან საბჭოთა ჯარების გაყვანით... ნატო არ უნდა გაფართოვდეს აღმოსავლეთით, არც ფორმალურად და არც არაფორმალურად“. შეხვედრის მონაწილეებმა გადანყვიტეს ცენტრალური და აღმოსავლეთ ევროპის სტაბილურობისა და უსაფრთხოების გაძლიერება რეგიონის ქვეყნებთან ორმხრივი შეთანხმებების გზით და ევროპაში უსაფრთხოებისა და თანამშრომლობის ორგანიზაციის — ეუთო-ს ფარგლებში. რუსეთის პრეზიდენტმა **ვლადიმერ პუტინმა** არაერთხელ აღნიშნა, რომ გერმანიის გაერთიანების შესახებ მოლაპარაკებებისას საბჭოთა კავშირს დაჰპირდნენ, რომ ნატო აღმოსავლეთით არ გაფარ-

SPIEGEL, Ausland
Neuer Aktenfund von 1991 stützt russischen Vorwurf
Russland behauptet seit Jahrzehnten, die Nato-Osterweiterung verstöße gegen westliche Zusagen nach dem Mauerfall. Nun ist ein bemerkenswertes Dokument aufgetaucht.
Von Klaus Wiegrefe
18.02.2022 • aus DER SPIEGEL 8/2022

საქართველო
თუ გზურთ, გაზვიაროთ „საპარტიველო და მსოფლიო“ მიიღოთ სახლიდან გაუსვლელად და ისარგებლოთ უფასო საპურნიერო მომსახურებით, შვიდილიათ დაუპაპვირდეთ კომპანიას „ელვა.ჯი“ — ტელ: 2 38 26 73; 2 38 26 74

www.geworld.ge
საქართველო
ესტუბრეტი რვენს სიტს
პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

სარედაქციო კოლეჯია
გაზვიაროთ ხელმძღვანელოვს თქვენი უფალი პრესის პრინციპებით. ავტორებს ექირებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე. რედაქციის პოზიცია შეიძლება არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: geworld@inbox.ru

ISSN 2233-3894
91772331389091